

Ilustrowany Przegląd Filatelistyczny

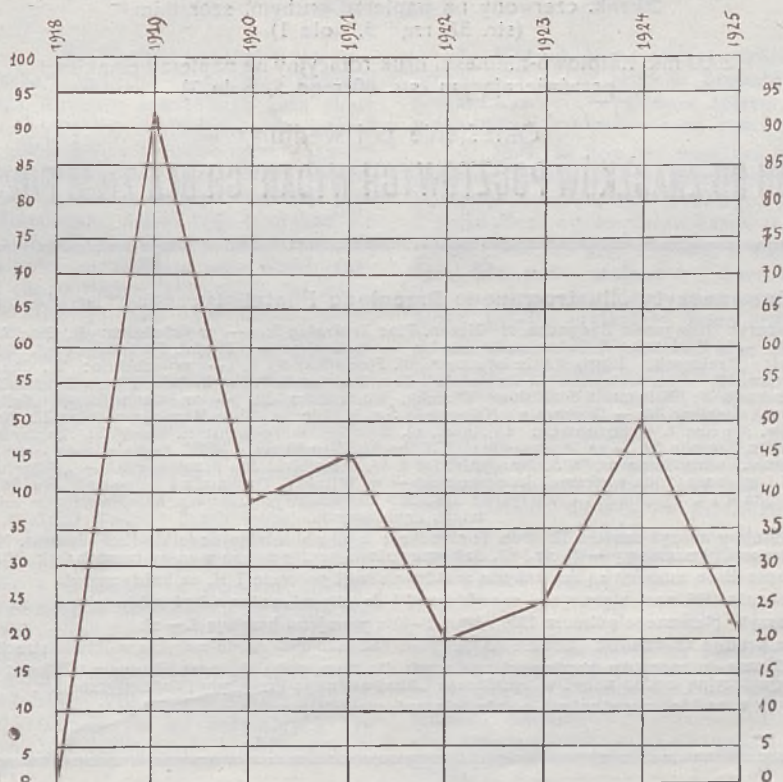
Numer 7.

LIPIEC 1926 r.

Rok II.

Djagram

znaczków wydanych przez b. Ministerstwo Poczt i Telegr. oraz Gł. Dyr. Pocztową
od 1 stycznia 1919 do 1 marca 1925.

TREŚĆ TEGO NUMERU:

- Osobliwości rosyjskich znaczków przedwojennych z lat
1857—1914 z ilustracjami (ciąg dalszy) Włodzimierz Polański
Nieczo statystyki o znaczkach polskich Inż. Jerzy Krzyżanowski

OPRÓCZ TEGO BARDZO ZAJMUJĄCE DZIAŁY:

Wskazówki Praktyczne — Bibliografia — Rozmaitości — Kącik Humoryst. — Nowości.

BEZPŁATNE DODATKI:

- 1) Jak przewożono pocztę polską w dawnych czasach (arkusz 10).
- 2) „Philpress“ Międzynarodowy Organ Ogłoszeniowy Nr. 7, 8.

Bezpłatne premjum dla P. T. Prenumeratorów!

Znaczki opłaty wyd. przez Min. Poczty i Telegr.

- 10 mk. na papierze gładkim format 28×22 mm.
(str. 36 rząd 2, pole 1)
- 20 mk. czerwony na papierze grubym, szorstkim
(str. 37, rząd 5, pole 1)
- 2000 mk. fioletowo-niebieski druk rotacyjny na papierze cienkim
przeświecającym (str. 40 rząd 5, pole 2).

Określenie pól według

ALBUMU DO ZNACZKÓW POCZTOWYCH WYDANYCH DLA ZIEM POLSKICH

Pojedyncze zeszyty „Ilustrowanego Przeglądu Filatelistycznego“ są do nabycia:

w **Bydgoszczy**: Księgarnia Bydgoska, N. Gieryn, Plac Teatralny 3; — w **Gdańsku**: R. Czarliński, Töpfergasse 9; — w **Kielcach**: S. Grünspan Rynek 18; — w **Krakowie**: „Świat Filatelistyczny“, Plac WW. Świętych 1; „Krakowskie Biuro Filatelistyczne“ ul. Florjańska 9/I p. — w **Lublinie**: W. Cholewiński, Krak. Przedm. 38; — w **Lwowie**: L. Dubieński i Ska, Kościuszki 1; w **Łodzi**: „Unia Esperantista Filatelo“, Andrzeja 4; Księgarnia Stanisława Olczaka, Wólczańska 139, — w **Poznaniu**: W. Koltunowicz, Aleje Marcinkowskiego 14; — Drukarnia i Księgarnia Św. Wojciecha, Aleje Marcinkowskiego 22; Księgarnia Szkolna Św. Marcina 1, w **Sosnowcu**: I. Dippel, ul. Orla 24; w **Toruniu**: H. Kamiński, Żeglarska 29; — Justus Wallis, Szeroka 34; — w **Warszawie**: J. Babecki, Ś-to Krzyska 44, Z. Engleff, Ś-to Krzyska 36, — A. Pachonński, ulica Jasna nr. 16 J. Mozdyniewicz & W. Strzelbicki Ś-to Krzyska 11/11 — „Polonja“ Mazowiecka 10 i we wszystkich większych księgarniach; — w **Wilnie**: Drukarnia i Księgarnia Św. Wojciecha, Dominikańska 4 i w agenturach towarzystwa „Ruch“ na węzłowych stacjach kolejowych i w miejscowościach kąpielowych.

Niniejszy zeszyt zawiera 12 stron (z okładką); a jako bezpłatne dodatki: 1. „Philpress“, Międzynarodowy Organ Ogłoszeniowy — (8 str.) 2. Jak przewożono pocztę polską w dawn. czasach (ark. 10).

Poprzednie numery są do nabycia w Administracji po cenie 1 zł. za każdy zeszyt.

Rocznik 1925 wraz z premjami znaczkowymi i dodatkami można nabyć w Administracji za cenę 6 zł.

Zeszyty pierwszego półroczu 1926 r. (nr. 1—6) z premjami kosztują 5.— zł.

Wszystkie premje znaczkowe dodane do zeszytów rocznika 1925 są do nabycia w Administracji za 1 zł.

Albumy do znaczków pocztowych wydanych dla ziem polskich, oraz albumy z kartkami czystymi z siatką orientacyjną można nabyć w agenturach „Ilustrowanego Przeglądu Filatelistycznego“.

Przy wszelkich zapytaniach należy dołączyć znaczek pocztowy na odpowiedź.

ILUSTROWANY PRZEGLĄD FILATELISTYCZNY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM FILATELISTYKI

OFICJALNY ORGAN POLSKIEGO TOW. FILATELISTÓW W WARSZAWIE

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU FILATELISTÓW W TORUNIU

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: TORUŃ - SKRYTKA POCZTOWA 54

PRZEDRUK WSZELKICH ARTYKUŁÓW I REPRODUKCJA KLISZ ZASTRZEŻONE

PRENUMERATA PÓŁROCZNA (6 zeszytów) ZŁ. 5.—
PRENUMERATA KWARTALNA (3 zeszyty) ZŁ. 2.75
DLA ZAGRANICY: - - - szwajcarskich FR 5.—

WSZELKIE WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ DO
P. K. O. W WARSZAWIE NA KONTO NR. 160.076
HENRYKA KAMIŃSKIEGO - TORUŃ

D O D A T K I:

1) „Philpress“ nr. 7/8

2) Jak przewożono pocztę polską w dawn. czasach (ark. 10)

NR. 7

TORUŃ, LIPIEC 1926 R.

ROK II

WŁODZIMIEZR POLAŃSKI.

Osobliwości rosyjskich znaczków przedwojennych z lat 1857 — 1914.

(Ciąg dalszy)

II. Farba.

Poszczególne znaczki rosyjskie jednego i tego samego wydania przechodzą całą skalę odcieni barw; wystarczy wspomnieć tu o znaczkach 5 kop. z 1866, który przechodzi, począwszy od barwy jasno-niebieskiej, przez liczne odcienie lila i dochodzi aż do całkiem ciemnej, prawie czarno-fioletowej. Mimo tego jednakże nie znamy w znaczkach rosyjskich błędów kolorów „Farbenfehldrucke” w ścisłym tego słowa znaczeniu, gdyż nie możemy zaliczyć do tej kategorii znaczka 20 kop. typu 1859 roku, zabkowanego 14 $\frac{1}{2}$: 15, na papierze ze znakiem wodnym „2”, lub bez niego, w barwach odmienionych, jak normalne — zielona i fioletowa. Nie jest również błędami kolorów cała serja znaczków wykonanych w późniejszych czasach z klisz znaczka 5-cio kop. 1866 i 7-mio kop. z 1879 roku, jednak w różnych kolorach odpowiadających wszystkim znaczkom następnego wydania z 1883 roku: 5-cio kop. — pomarańczowy, ciemno-zielony, karminowy, ciemno-lila i niebieski; 7-mio kop. niebieski z owalem zielonym i brunatny z owalem żółtym. Wszystkie wymienione odmiany są to próby kolorów „Farbenessays” i nie mają nic wspólnego z błędodrukami.

Należy jednak wspomnieć, że w zbiorze swoim posiadaliśmy kilka znaczków, których kolory o tyle różniły się od normalnych, że można je poniekąd zaliczyć do osobliwości — a mianowicie:

1. 1866, 1 kop., papier prążkowany pionowo, z tłem w kolorze **brunatnym**, zamiast pomarańczowym względnie żółtym, w parce nieużywanej z nienaruszoną gumą oryginalną.

2. 1899, 10 kop. na papierze prążkowanym poziomo, kolor **bardzo jasno-niebieski**, zamiast zwykłego jasnego, lub ciemnego, (posiadaliśmy 2 pojedyncze egzemplarze kasowane).

3. 1909, 25 kop. zielony, z siatką kredową, owal lila; kolor **zielony** był bardzo **jasny** (błąd) z odcieniem nieco żółtawym, w czworoboku z nietkniętą gumą oryginalną.

Zwracamy wreszcie uwagę, że spotykane egzemplarze różnych emisji, posiadające zupełnie odmienne kolory, jak odpowiedni znaczek normalny, są przeważnie produktami zmian chemicznych, wykonanych celem wprowadzenia w błąd niedoświadczonych zbieraczy. Jako przykład przytaczamy: 35 kop., ciemno-lila, owal zielony, na którym pierwszy kolor zrobiono na **niebieski**; 1 rub. z owalem środkowym w kolorze **bladocytrynowym**, zamiast pomarańczowego, i t. p.

III. Papier.

Błędy w papierze są nieliczne, co wyjaśnia ta okoliczność, że papier wytwarzano w fabryce rządowej i dlatego też był on przeważnie jednego gatunku.

Jednakże mimo tego znamy następujące okazy:

1. 1858, 10 kop. brunatny, owal niebieski, ząbk. $14\frac{1}{2} : 15$, na papierze bez znaku wodnego, w postaci cyfry „1”.
2. 1879, 7 kop. szary, owal różowy, wydrukowany na papierze ze znakami wodnemi, przedstawiającymi małe sześć-kąty, którego używano wówczas do druku znaczków stemplowych. Znaczki na tym odmiennym papierze ukazały się na listach wysyłanych z Permu. Do dzisiejszego dnia odnaleziono ich tylko kilka egzemplarzy i stanowią pierwszorzędną rzadkość!
3. 1883, 7 kop. niebieski, trąbki bez strzałek, na papierze zwykłym, t. j. bez wodnego znaku (linie faliste) ani też prążkowania. Okaz ten znajdował się w naszym zbiorze, w jednym — skasowanym egzemplarzu. Papier tego znaczka, oprócz braku wodnych znaków, ma charakter zupełnie odmienny, niż zwykle używany; jest on więcej szorski i ujawnia przy spojrzeniu pod światło małe przezroczyste punkty, regularnie rozsiane.
4. 1884, $3\frac{1}{2}$ rub. trąbki bez strzałek, czarny i szary, na papierze z prążkami poziomymi, zamiast pionowych. Znaczek ten jest wielką rzadkością, znaną zaledwie w kilku egzemplarzach, zarówno nieużywanych, jak też skasowanych. Należy wystrzegać się falsyfikatów, sfabrykowanych ze znaczków następnej emisji, drukowanej na papierze prążkowanym poziomo. W znaczkach takich fałszerz wytrawił trąbki ze strzałkami, znajdujące się pod orłem w szarym owalu i wdrukował na nowo same tylko trąbki bez strzałek, usuwając ślady swej manipulacji przy pomocy odpowiedniej farby. Falsyfikaty takie można jednakże łatwo rozpoznać, biorąc pod uwagę różnice w wykonaniu znaczka $3\frac{1}{2}$ rublowego z 1884 roku i następnych wydań z 1889/90 roku, uwydatniające się w kształcie orła wytłaczanego, jak też w ozdobach szerokiej ramki kwadratowej. W ramce tej zachodzi różnica w krzyżujących się częściach narożnych figurek przypominających nieco literę „H”. Znaczki należące do wydania 1884 roku mają nieco ostrzejsze zażębienia w miejscu skrzyżowania, w porównaniu z wydaniem późniejszym. (Widocznie tylko w powiększeniu). Zresztą i farba, której używano w tych dwóch wydaniach, wykazuje różnicę w odcieniu.
5. 1889/04, 1 rub. brunatny, owal pomarańczowy, na papierze zwyczajnym, nie posiadającym żadnych znaków wodnych. (Kohl Briefmarken-Handbuch 1915, str. 1134).
6. 1909, znaczki różnych wartości, na papierze bez siatki kredowej na całej powierzchni znaczka lub jego części. Znane są prawie wszystkie wartości tego wydania w pojedynczych egzemplarzach, parkach i większych blokach, nieużywane oraz kasowane. Spotykamy również egzemplarze, które nie posiadają wspomnianej siatki kredowej, wykazu-

ją wodny znak w postaci szerokiej ramki ozdobnej, ciągnącej się wzdłuż całego rzędu znaczków. Znak ten posiadały arkusze oryginalne tego wydania na swoim brzegu i wrazie nieprawidłowego przesunięcia arkusza pod prasą drukarską, cały rząd znaczków mógł odbić się na brzegu z tym właśnie znakiem wodnym, co wyjaśnia jego istnienie na niektórych wartościach opisywanego wydania.

IV. Guma.

Guma była prawie we wszystkich wydaniach rosyjskich znaczków pocztowych jednego typu. Tylko pierwsze wydania wykazywały dwa jej rodzaje: gumę białą i gumę o odcieniu lekko brunatnym.

Do błędów w gumowaniu można byłoby zaliczyć znaczek 15 kop. z roku 1904, na papierze prążkowanym pionowo, wydrukowany na stronie gumowanej, o czym wspomnieliśmy już wyżej. (Patrz część I — Druk).

Jako błąd w gumowaniu w pełnem tego słowa znaczeniu przytaczamy:

1913 r. Wydanie jubileuszowe, 2 kop. zielony, niegumowany. Cały taki arkusz nie posiadający zupełnie gumy nabyliśmy w r. 1914 przy okienku na głównej poczcie w Warszawie. Arkusz ten nie budził żadnych wątpliwości, gdyż wypukłości rysunku na odwrotnej stronie były zachowane z całą dokładnością, co wykluczało wszelkie przypuszczenia o późniejszym usunięciu gumy w ten lub inny sposób.

V. Ząbkowanie.

Błędy i osobliwości spotykane w tej części składowej rosyjskich znaczków pocztowych można podzielić na następujące grupy:

a) *Znaczki omyłkowo nieząbkowane ze wszystkich stron, czyli arkusze, które nie przeszły przez maszynę perforacyjną.*

Tu należy odróżnić znaczki pocztowe, które przedostawszy się w ten lub inny sposób w stanie nieząbkowanym do okienka, były użyte na ówczesnej korespondencji narówni z normalnemi, obiegowymi znaczkami ząbkowanymi, od tych, które stanowiły t. zw. pierwsze odbitki danego wydania i pochodzą z próbnych arkuszy z „Ekspedycji przygotowania papierów państwowych”. Te próbne odbitki były przeważnie opatrzone nadrukiem:

„ОБРАЗЕЦЪ” (Próba)

składającym się z dużych czerwonych (rzadko czarnych) liter; zwykle jedna litera pokrywała 4 znaczki. Niekiedy napis ten był wykonany zapomocą dziurkowania liter, zamiast druku i istnieje w dwóch wymiarach: albo po jednej literze na każdym znaczku, lub też, jak poprzednio, na 4 znaczkach. Znane są jednak również próbne odbitki, które nie posiadają wcale takich przedruków, ani ich części, a różnią się od odpowiednich oryginałów jedynie tem, że są nieząbkowane.

Podając poniżej znaczki różnych emisji, spotykane bez ząbkowania, podkreślamy linią te, które znamy skasowane na listach obiegowych, przesłanych prawidłowo pocztą.

1. 1866 1 kop. czarny i żółty papier prążkow. poziomo

2. 1866 3 kop. czarny i zielony „ „ „

3. 1866 5 kop. czarny i lila „ „ „

4. 1866 10 kop. brun., owal nieb. „ „ „

5. 1875 2 kop. czarny i czerwony „ „ „

6. 1875 8 kop. szary, owal różow. „ „ „ fig. 15

7. 1879 7 kop. szary, owal różow. „ „ „

8. 1883 1 kop. żółty trąbki bez s'rzalek, fig. 16

9. 1883 2 kop. zielony „ „ „ fig. 17

10. 1883 3 kop. karminowy „ „ „ fig. 18

11. 1883 5 kop. ciemno - lila „ „ „ fig. 19

12. 1883 7 kop. niebieski „ „ „ fig. 20

13. 1889 2 kop. zielony trąbki ze strzałkami

papier prążkowany poziomo fig. 21

14. 1889 5 kop. ciemno-lila „ „ „

15. 1889 7 kop. niebieski „ „ „

16. 1889 14 kop. niebieski

owal różowy „ „ „

17. 1902 7 kop. niebieski „ „ „ pionowo

18. 1909 7 kop. jasno-niebieski¹⁾ z siatką kredową fig. 22

19. 1913 7 kop. ciemno-brunatny wydanie jubileuszowe.

N-ry 6, 8—12, 13, 15—19 posiadamy w naszym zbiorze, a n-ry 1—5, 7, 14 wymienia „Kohl Briefmarken Handbuch“ 1915 — stron 1131, 1132, 1135.

¹⁾ Znaczek ten, nieząbkowany, był znany już przed wojną światową, gdyż w roku 1913 nabyliśmy blok naróżny z 4-ch sztuk nieużywany. Nie jest więc właściwe zaliczanie tego znaczka do późniejszego wojennego wydania tych znaczków nieząbkowanych.

15

16

17

18

19

20

21

22

INŻ. JERZY KRZYŻANOWSKI.

Nieco statystyki o znaczkach polskich.

Nadruki są najgorszą chorobą, jakby robakiem, toczącym zdrowy organizm znaczków. Ze wszystkich państw europejskich jedynie Anglia okazała się najodpowiedniejszą na tę chorobę. Najsłabszą jest Turcja (nic dziwnego — południe, gorąco). Włoski miesięcznik „Corriere Filatelico“ zbadał tę chorobę według katalogu Yverta za rok 1924 w zastosowaniu tylko do rzeczywistych znaczków pocztowych. Niżej podana tabelka wykazuje: w pierwszej kolum-

nie ilość wydanych znaczków, w drugiej — ilość nadruków, w trzeciej — procentowy stosunek drugich do pierwszych.

1. Wielka Brytania	158	2	1.25%
2. Hiszpanja	279	5	1.79
3. Serbja	143	3	2.09
4. Niemcy	243	9	3.70
5. Rumunia	294	11	3.74
6. Holandia	110	5	4.53
7. Szwajcaria	199	12	6.03

8. Francja	173	12	6.93%
9. Norwegia	97	7	7.21
10. Luksemburg	144	17	11.80
11. Austria	312	42	13.46
12. San Marino	86	14	16.27
13. Belgia	204	34	16.66
14. Rosja	195	34	17.43
15. Portugalia	275	58	21.09
16. Bułgaria	172	37	21.51
17. Włochy	125	28	22.40
18. Czarnogóra	111	27	24.32
19. Danja	145	38	26.20
20. Monako	64	17	26.20
21. Bawaria	214	83	38.78
22. Węgry	327	103	38.85
23. Grecja	344	148	43.05
24. Turcja	674	461	68.39

Polska od czasu odzyskania niepodległości wydała do dnia 1 marca 1925 roku:

b. Ministerstwo Poczty i Gen. Dyr. Pocz. 292 zn. 69 nadr. 23,6% (typów nie uwzględniono)

Przedrukowano znaczków przez:

" " b. Dyr. Warszawską, pozostałych po okupantach	15
" " przez b. Dyr. Poznańską	7
" " przez b. Dyr. Krakowską i Lubelską	50
" " samorządnie przez różne urzędy b. Kongresówki, Małopolski, władze wojskowe i samorządowe	475

W liczbach tych nie uwzględniono znaczków lokalnych, wydanych przez władze okupacyjne na terenie Polski, jak nprz. Zawiercia, Sosnow-

ca oraz wszystkich znaczków dopłaty, wydanych prowizorycznie w celach czysto spekulacyjnych na terenie b. Małopolski.

Razem wydano przez b. Ministerstwo Poczty i Gen. Dyr. Pocz. typów 32
z nich z portretami 6
wszystkich wartości 75
z przedr. nowej wartości 15
w tem na cele dobroczynne 20
znaczków pamiątkowych bez nadruku 21
Suma wszystkich wartości zn. wyd. przez b. M. P. i Tel. w walucie markowej 7.247.772.04 mk
Suma wszystkich wartości zn. wyd. przez b. M. P. i Tel. w walucie koronowej 14.20 koron.
Suma wszystkich wartości zn. wyd. przez b. M. P. i Tel. Gen. Dyr. Pocz. w walucie złotowej 13,11 zł. p

Wymiary znaczków wydanych przez b. Min. Poczty i Gen. Dyr. Pocz.: $22\frac{1}{2} \times 28$, $19\frac{1}{2} \times 33\frac{1}{2}$, $19\frac{1}{2} \times 26$, 21×25 , $17\frac{1}{2} \times 21,35$, $19,27 \times 21\frac{1}{2}$, $25 \times 21\frac{1}{2}$, 28×22 , 26×21 , 22×28 , $26 \times 20\frac{1}{2}$, $17\frac{1}{2} \times 17\frac{1}{2}$, $17 \times 21\frac{1}{2}$, 19×24 , $25\frac{1}{2} \times 16\frac{1}{2}$, $27 \times 22\frac{1}{2}$, $20\frac{1}{2} \times 25,19 \times 23\frac{1}{2}$, m/m.

Działogram

znaczków wydanych przez b. Ministerstwo Pocz. i Telegr. oraz Gł. Dyr. Pocz. w czasie od 1. 1. 1919 do 1. 3. 1925.

Razem wydano znaczków 292.

(Znaczków prowizorycznych pozostałych po okupantach, nie wliczono — patrz działogram na okładce).

W S K A Z Ó W K I P R A K T Y C Z N E

Jak uniknąć zwijania się znaczków niestemplowanych. Wiadomo, że znaczki ulegają zwinięciu się pod wpływem ciepła, które z nich wyciąga zawartość wody. Dzieje się to tylko ze znaczkami leżącymi wolno podczas dłuższej pracy filatelistycznej. Toteż filatelista staje wobec pytania, jak temu przeciwdziałać? W pierwszym rzędzie starać się należy o dostateczną wilgoć powietrza (przez ustawienie naczyń z wodą na piecach i t. d.). Środek ten wprawdzie jest skuteczny, bo zapobiega zwinięciu się znaczków, jednak z drugiej strony powoduje zlepianie się znaczków.

Najlepiej wobec tego pracować w pokoju chłodnym, a jeżeli i to jest niemożliwe, to na płycie marmurowej, która — jak wiadomo — zawsze jest chłodna.

Dlaczego umieszcza się linie na marginesach arkuszy znaczkowych? Główna przyczyna jest dwojaka: Pierwsza i zasadnicza jest czysto techniczna. Mianowicie przy drukowaniu znaczków największą rolę odrywają klisze, krańcowe, gdyż na nich spoczywa całe ciśnienie wywołane naciskiem maszyny drukarskiej. Aby więc klisze znaczków krańcowych uchronić przed wczesnym zniszczeniem, umieszcza się na marginesach klisze dodatkowe, przedstawiające

podłużne (względnie poprzeczne) linie, które całe ciśnienie biorą na siebie, oszczędzając przez to klisze znaczkowe. Drugą przyczyną jest ochrona przed fałszyfikatami, któreby można wykonywać na tym właśnie papierze marginesowym, gdyby on nie był przedrukowany (liniami). Dlatego też niektóre państwa wydają arkusze znaczków bez marginesów, albo też — jak to w ostatnich latach robi państwowa drukarnia austriacka — usuwają marginesy przed wypuszczeniem w obieg.

Jak rozróżnić przy pierwszym wydaniu znaczków austriackich papier ręczny od maszynowego? Papier ręczny posiada strukturę nieregularną w przeciwieństwie do papieru maszynowego, u którego ona jest równomierna. Różnicę tę najlepiej można zauważyć trzymając znaczek pod światło. Przy stemplowanych znaczkach służy jeszcze za dowód różnica i to, że powierzchnia papieru ręcznego jest szorstka, papieru maszynowego natomiast gładka. O gatunku papieru rozstrzyga ponadto data kasownika pocztowego, gdyż papier maszynowy może nosić kasowniki dopiero od końca roku 1854-tego, a ostatecznie ewentualnie i znak wodny, który pojawia się tylko na papierze ręcznym.

MIĘDZYNARODOWY ORGAN
OGŁOSZEŃ FILATELISTYCZ-
NYCH. Ⓞ INTERNATIONAL
— STAMP TRADE PAPER. —

PHILPRESS

ORGANE INTERN. D'INSER-
TIONS PHILATÉLIQUES. Ⓞ
INTERNATION. POSTWERT-
ZEICHEN OFFERTENBLATT.

Wychodzi co miesiąc. Ⓞ Ⓞ Published monthly. Ⓞ Ⓞ Paraît chaque mois. Ⓞ • Erscheint jeden Monat.
Abonnement annuel fr. suisse 1.50. — Jahres-Bezugspreis 1.25 M. — Subscription: 25 cts. USA per annum.

CENY OGŁOSZEŃ: $\frac{1}{2}$ str. 60.—, $\frac{1}{2}$ str. 32.—, $\frac{1}{2}$ str. 22.— zł.
ADVERTISEMENTS: $\frac{1}{4}$ p. 18.—, $\frac{1}{8}$ p. 12.—, $\frac{1}{8}$ p. 10 fr. swiss
PRIX D'INSERTIONS: $\frac{1}{12}$ p. 7.—, $\frac{1}{16}$ p. 5.50 frs. suisses
ANZEIGENPREISE: $\frac{1}{24}$ S. 4.—, $\frac{1}{32}$ S. 3.— Schweizefrank.

Płatne z góry — Paiement d'avance

OGŁOSZENIA DROBNE: 8 groszy za wyraz
SMALL ADVERTISEMENTS: 1 c. USA per word
PETITES ANNONCES: 5 centimes par mo
KLEINER ANZEIGER: 4 Pfennig pro Wort

Cash with order — Vorauszahlung

Nr. 7/8

TORUŃ (Poland), Sierpień — August 1926.

Rok II.

Już teraz

przyjmujemy zamówienia
na nowe katalogi

ZUMSTEIN ♦ MICHEL
IVERT-Tellier ♦ SENF

1 9 2 7

które ukażą się już wkrótce.

KATALOGI powyższe dostarczać
będziemy po cenach oryginalnych

Dom Filatelistyczny - Wydawniczy
HENRYK KAMIŃSKI, TORUŃ.

Po cenach oryginaln.

dostarczamy:

Pachońskiego Katalog Znaczków
Pocztowych Polski i Litwy Środk.

Cena 4. złote + porto 65, gr.

Podręcznik

Polskich Znaczków Pocztowych

opracowany
przez Komisję Katalogową Polskiego
Towarzystwa Filatelistów w Warszawie

Cena z przesyłką 10. zł.

Dom Filatelistyczny - Wydawniczy

HENRYK KAMIŃSKI

Ul. Szczytna 12. Toruń Skrytka poczt. 54.

Konto P. K. O. Warszawa nr. 160,076.

KAMIŃSKIEGO

ALBUMY i PRZYBORY FILATELISTYCZNE

POLECA

DOM FILATELISTYCZNY A. PACHOŃSKI

WARSZAWA, Jasna 16.

Najlepsze wybory

dobrych znaczków bez złożenia jakichkolwiek kaucyj i na długoterminowy kredyt wysyłamy. Warunki na żądanie franko.

Lepsze znaczki

kupujemy i zamieniamy. Przesyłki lub dokładne oferty (dołączyć znaczek na odpowiedź). Sprzedajemy zbiór 500 pocztówek z znaczkiem po stronie widoku (śliczne okazy z całego świata) najwięcej dającemu.

Międzynarodowe Towarzystwo Filatelistów „POLONIA”

Poznań 3. Skrytka pocztowa 1007.

„MERKURY”

MIĘDZYNARODOWA UNIA ZAMIANY
I KORESPONDENCJI

ZAŁOŻONA W 1923 ROKU

ADRES CENTRALI: WLADYSŁAW NOWAK, WOLBROM
WOJEWÓDZTWO KIELECKIE

Składka roczna dla Polski zł. 4.— **dla innych krajów:** niem. mk. 4.—, austr. szyl. 5.—, szw. kor. 4.—, hol. gld. 2.—, szw. fr. 4.—, fr. fr. 20.—, belg. fr. 20.—, włoskich l. 20.—, czesk. kor. 20.—, duńsk. inorw. kor. 4.—.

Organ Unii wychodzi jako bezpłatny dodatek do „Kurjera Filatelistycznego”. Lwów — i jest wysyłany regularnie wszystkim członkom Unii.

Warunki przyjęcia: Należy podać dokładny adres, wielkość i rodzaj zbioru, życzenia zamiany, podstawę zamiany, oraz języki jakimi się włada.

Członkowie otrzymują bezpłatnie: 1. Legitymację, 2. 6 razy rocznie organ Unii „Merkury”, zawierający spis Członków wraz z ich życzeniami, 3. 6 razy rocznie „Kurjer Filatelistyczny”, najstarsze pismo filatelistyczne wychodzące w Polsce, zawierające wiele korzystnych wiadomości z działo fil. i nowości filatelist. i odszyny dział ogłoszeń. 4. Jednorazowe umieszczenie nazwiska i życzeń zamiany w „Międzynarodowym Spisie Zbieraczy”, który wyjdzie w 3-im kwartale bieżącego roku staraniem naszej Unii.

Członkowie, którzy chcą sobie otrzymywać wszystkie numery K. F. powinni nadesłać nadprogramowo 1 zł na koszt prenumeraty (1 mk., 1 sch., 1 szw. fr., 5 fr. fr. i t. d.).

Przy wszelkich zapytaniach należy dołączyć znaczek na odpowiedź. Zgłoszenia nadesłane bez składki nie będą uwzględniane. Składkę wraz z zgłoszeniem należy nadesłać listem poleconym pod powyżej podanym adresem.

„MERKUR”

Internationale Tausch- und Korrespondenz-Vereinigung

Gegründet 1923.

Adresse der Zentrale: WLADISLAUS NOWAK,
WOLBROM (Polen)

Jahresbeitrag für Polen: Zl. 4.— für alle andere Länder: G. M. 4.—, öst. Sch. 5.—, schwed. Kr. 4.—, hfl. 2.—, schw. Fr. 4.—, franz. Fr. 20.—, belg. Fr. 20.—, ital. Lire 20.—, Kr. 20.—, dän. und norweg. Kr. 4.—

Das Bundesorgan erscheint als Gratisbeilage der Zeitschrift „Kurjer Filatelistyczny” in Lwów (Lemberg) und wird allen Bundesmitgliedern regelmässig zugeschickt.

Aufnahmebedingungen: Es ist anzugeben: die genaue Adresse, Grösse und Art der Sammlung, Tauschwünsche, Tauschbasis, sowie die Sprachen, die Sie beherrschen.

Mitglieder erhalten kostenlos: 1) eine Mitgliedskarte, 2) sechsmal jährlich das Bundesorgan der Union „Merkur”, das ein Mitgliederverzeichnis mit Tauschwünschen enthält, 3) sechsmal jährlich den „Kurjer Filatelistyczny”, die älteste in Polen erscheinende philatelistische Zeitschrift, welche viele Nachrichten aus dem Gebiete der Philatelie, philatelistische Neuheiten und einen reichen Inseratenteil enthält, 4) einmalige Aufnahme Ihrer Adresse nebst Tauschwünschen im „Internationalen Sammler-Verzeichnis” das im 3-ten Vierteljahr dieses Jahres durch unsere Vereinigung herausgegeben werden wird.

Diejenigen Mitglieder, die alle Nummern des „Kurjer Filatelistyczny” erhalten wünschen, wollen ausserdem 1.— Zl., (1.— G. M.; 1.— öst. Sch.; 5.— Ffr., u. s. w.) als Abonnementsbeitrag einsenden.

Bei allen Anfragen sind Briefmarken für Rückporto beizufügen.

Anmeldungen ohne Einsendung des Beitrages können nicht berücksichtigt werden. — Der Beitrag nebst Anmeldung ist im Einschreibebrief an die oben angegebene Adresse zu senden.

CENY AMATORSKIE

placimy

za ładne egzemplarze znaczka
polsko-rosyjskiego z roku 1860.

Placimy powyżej cen rynkowych.

DOM FILATELISTYCZNO-WYDAWNICZY

Henryk Kamiński, Toruń

Ulica Szczytna 12 — Skrytka pocztowa 54

5000 Mitglieder

zählt der Sammler-Weltbund „WEKO” in allen Weltteilen. Reichhaltige Bundeszeitschrift. Rundsendeverkehr, Rechtsschutz, Mahnleitung. Verlangen Sie Mitgliederliste vom Sammler-Weltbund „WEKO”, Endorf, Oberbayern.

Danzig-Memel

nach meiner Preisliste

Gustav Freywald, Zoppot

(Danzig)

Fiume

Marken kauft und verkauft man am besten bei

Edmondo Granitz, Fiume.

M. H. Weber

Stamp Dealer and Importer

Can supply you with all Novelties of Europe on favourable terms. Also many Choice of old Issues

Mont St. Guibert, Belgium

Irish Free State.

All issues in stock at reasonable prices, including errors and controls. Approvals against reference. Price List Free.

R. King, 2, Seymour Street, Lisburn, Ulster.

The Easiest and Cheapest Way to the British Stamp Market is through „Harris Publications“

THEY DOMINATE PHILATELIC PUBLICITY

FOR SENIORS

“The Philatelic Magazine“

Estab. 1911

Edited by Albert H. Harris

The leading and largest stamp newspaper in the British Empire. Average 40 pages per issue. Published every two weeks. By post, 7/6 (Doll. 1.80) per an. Advertisements: £4 (Doll. 20.00) per page, or 6/- (Doll. 1.50) per inch. Send 4d. (8c.) for specimen copy.

Le plus grand et le plus important journal philatélique de l'Empire Britannique. Chaque numéro compris environ 40 pages. Publié tous les 14 jours. Abonnement 50 francs par an. Annonces: 600 frs. le page entier, ou 30 francs le “inch” (25×70mm.). Numéro specimen 3 frs.

FOR JUNIORS

“The Junior Stamp Magazine“

Estab 1926

Edited by G. R. Kelly

The only stamp journal for juniors. Full of simple articles all boys and girls can understand. The best medium for low priced stamps, packets and sets. Monthly, 2/6 (60c.) per an. Advertisements: 40/- (Doll. 10.00) a page, or 3/- (72c.) per inch. Specimen 2½d. (5c.).

Le seul journal philatélique pour les amateurs élémentaires. Plein d'articles compris par la jeunesse. Le meilleur journal pour les timbres de moyen valeur, paquets et séries. Mensuel, 20 francs par an. Annonces: 300 francs le page entier, ou 15 francs le “inch” (25×50mm.). Numéro specimen 2 francs.

FOR DEALERS

POUR MARCHANDS

“The Philatelic Trader“

Estab. 1899

Founded by William Lewthwaite

Caters for all who deal in stamps. The leading and oldest medium for wholesale business. Each issue contains a large range of wholesale offers from all parts of the world — a true index to market prices. By subscription only, 1/6 (36c.). Advertisements: 40/- (Doll. 10.00) per page, or 3/- (72c.) per inch. Specimen against postage, 1½d. (3c.).

Pour tous qui font commerce en timbres-poste. Le plus vieux journal pour commerce en gros. Chaque numéro contient un grand variété des offres de tous quartiers du monde — un guide véritable au cours du marché. Envoyé au marchands seulement contre abonnement nominal de 15 francs par an. Numéro specimen 2 frs. Annonces: 300 frs. le page entier, ou 20 francs le “inch” (25×50mm.).

ADDRESS:

HARRIS PUBLICATIONS LTD., WIDSOR HOUSE
46 Victoria Street — LONDON, England

Remittances may be made in Bank Notes of any country. — We do not deal in stamps.
Paiement en billets de banque de tous pays. Nous ne sommes pas marchands de timbres-poste.

UNGARN KILOWARE

Originalpackung der
Postverwaltung
5 kg Mk. 9,50 franko
Helbig & Co.,
Győr (Ungarn)

Przy zapytaniach

kierowanych do firm, które
się u nas ogłaszają, należy
dołączać znaczki pocztowe
na odpowiedź, gdyż w
przeciwnym razie na otrzy-
manie odpowiedzi liczyć
nie można.

Eine hübsche Briefmarken-Neuheit

erhalten Sie als Abonnent des Phil.
Vereinsblattes mit jeder Nummer

gratis.

Wer wirklich Briefmarkensammler sein will,
muss dieses interessante Fachblatt lesen.
Nur ein Hinweis: Nr. 4 brachte allen Abon-
nenten die Bulg. 50 Kathedrale, — heute ist
sie vom Schalter zurückgezogen und ver-
brannt! Bezugspreis im Halbjahr M. 2.—
Probenummer mit hübscher Gratisbeilage
— gegen 20 Pfennig in Marken.

Philatelistisches Vereinsblatt - München
St. Annastr. 5/II

Kennen Sie schon
das prachtvolle
Permanent-Spezialalbum
für die Briefmarken Polens?

Schraubenheftung.
Preis 2 Dollar u. Porto.
Philatelistischer Verlag
H. Kamiński, Toruń (Polen)

Najstarszy Magazyn Filatelistyczny

firma chrześcijańska egz. od 1885 r.

ZYGMUNT ENGLERT

w Warszawie, Ś-to Krzyska № 36.

Kupuje — sprzedaje — zamienia
znaczki pocztowe całego świata.

POLECA WIELKI WYBÓR ZNACZKÓW
EUROPEJSKICH I ZAMORSKICH.

Przyjmuje całe zbiory do komisowej sprzedaży
uskutecznia szacowanie oraz ekspertyzę.

Wszelkie zlecenia na podstawie katalogów Gibbonsa i Michla.

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO

zakupu polskich, zagranicznych i zamorskich znacz-
ków pocztowych do zbiorów.

Zamiana znaczków pocztowych!

Wysyłam wybory

dla zbieraczy i do sklepów w komis za na-
desłaniem kaucji lub za podaniem referencji.

Przy zapytaniach należy załączyć
znaczek pocztowy na odpowiedź.

J. Czerwonobroda,

Ś-to Krzyska 6., Warszawa Konto PKO.2029.

KOLEKCJA ZNACZKÓW:

wartości 35,— zł za tylko 5,75 zł
100,— zł „ „ 15,75 zł
i porto, „ za zaliczką lub pieniądze z góry
wysyła **Jan Witkowski, Toruń**
Mickiewicza 52 II p.
Referencja i Redakcja
„Ilustrowanego Przegl. Filatelistycznego”.

KRAKOWIANKĘ

czekoladę wyborną mleczną poleca
Fabryka A. Piasecki S. A. Kraków

Przechowywano również listy pod siedzeniami i dywanami, pod ceratą na podłodze, wpuszczano je w długie rurki latarni wagonowych w których mieściły się świece wraz ze sprężynami, zasuwano je w szpary w drzwiach, przeznaczone do opuszczania okien; dalej umieszczano przesyłki pod parowozem i tendrem, pod węglem, w buforach wagonów odpowiednio do tego przystosowanych i w puszkach do przewożenia pieniędzy, kursujących z każdej stacji do Warszawy. Wreszcie, przesyłano taką korespondencję również wprost przez urzędników jadących w wagonach pocztowych, którzy na listach tych dopiero na stacji granicznej wyciskali stemple i zakartowywali je. Postępowano tak przez ostrożność, ażeby urzędnik pocztowy wrazie rewizji miał łatwe wytłumaczenie gdyby taki list otwarto i zawartość jego wykryto, że został on bardzo niedawno wrzucony, tak iż niezdolano go jeszcze ostemplować i zakartować; ponadto zginąłby wszelki ślad, gdzie, kiedy i kto list ten urzędnikowi doręczył.

Korespondencję nadchodzącą do Warszawy wyżej opisanymi sposobami pozostawiano w ukryciu i dopiero w nocy, kiedy wagony odstawiano do remiz, lub też następnego dnia, przy oczyszczaniu wagonów, przesyłki te wyjmowano*).

Jak widać z powyżej przytoczonych szczegółów oraz innych jeszcze wyjaśnień uczestników powstania, dotyczących charakterystyki personelu kolejowego i pocztowego,**) koleje Warszawsko-Wiedeńska i Warszawsko-Bydgoska oddały sprawie narodowej tysiączne usługi; personel tych linii przewoził częstokroć, czasem nawet zupełnie bezpłatnie, nie tylko pojedyncze osoby, ale całe dziesiątki obywateli, ukrywających się przed władzami rosyjskimi i nie posiadających paszportów. Ponadto przewożono papiery, paczki, pakiety, niejednokrotnie bardzo dużych rozmiarów, przesyłano depesze szyfrowane, a nawet przewożono niewielkie partje broni. Początkowo nie istniała na kolejach oddzielna organizacja powstańcza, a żądania Rządu Narodowego i podlegających mu Władz Wojewódzkich były wykonywane przez osoby pośredniczące (Ruprecht i Stanisław Olszański, bracia Marczewscy); dopiero w czerwcu 1863 r., na wniosek Olszańskiego, postanowił Rząd Narodowy wykorzystać w pełni usługi sprzyjających sprawie powstania urzędników kolejowych, nakładając na nich odpowiednie obowiązki. Projekt tej organizacji stworzyli sami urzędnicy. Obejmowała ona obie linje pod nazwą „Organizacja Kolejowa“; władza jej — kolegjalna składała się z 5-ciu członków. Linje podzielono na 5 oddziałów.

*) Zeznanie Zdzisława Janczewskiego z dn. 17 maja 1865 r. (Akta o Władysławie Rudnickim. 1865. No. 583).

**) Oskar Awejde: „Zapiski..... o polskom wozstaniu 1863“ Tom IV, str. 137 — 185.

Sposoby porozumiewania się tej władzy z Rządem Narodowym oraz Władzami Wojewódzkimi były ściśle ustalone we wspomnianym projekcie.

Organizacja kolejowa działała nie tylko w granicach Królestwa Kongresowego, lecz władza jej dosięgała aż do Krakowa; do obowiązków jej należało również dostarczanie podług adresów korespondencji przewożonej zagranicę. Osoby stojące na czele centrali i prowincjonalnych oddziałów powyższej organizacji używały małych pieczętek z odmiennymi literami i cyframi, zupełnie nie przypominających pieczętek powstańczych.

Na kolei Petersbursko - Warszawskiej sprawy stały dużo gorzej, a to z tego powodu, iż bardzo wielu urzędników wstąpiło z bronią w rękę do czynnych oddziałów powstańczych, wobec czego rząd rosyjski zwrócił na tę linię większą uwagę i wydelegował na opróżnione miejsca urzędników rosyjskich.

Poczta państwowa znajdowała się też prawie w całości w rękach powstańców: bardzo wielu urzędników Pocztańtu Warszawskiego oraz urzędów prowincjonalnych należało do t. zw. „Organizacji Pocztowej” i pomagało we wszystkim Rządowi Narodowemu. Poczta otrzymała w czerwcu 1863 r. swoją odrębną organizację, niewiele różniącą się od kolejowej, i przez Komisarza Pocztowego podlegała Sekretarzowi Stanu. Komisarzem był, jak już wyżej wspomniano, urzędnik pocztowy, Paweł Wojciechowski*).

Jeszcze jeden sposób przesyłania korespondencji zastosowano w czasie powstania styczniowego — zwłaszcza w wypadkach nagłych i ważniejszych — a mianowicie przewożenie przez specjalnych kurjerów, których obowiązki pełniły osoby z rozmaitych warstw społeczeństwa, przeważnie kobiety, a czasami nawet i dzieci, jako niewzbudzające podejrzeń władz rosyjskich. Z odnalezionych akt są nam znane nazwiska niektórych osób, które pełniły ważne i odpowiedzialne obowiązki kurjerów; wiemy n. p., że Klementyna Kisielewska wozila z polecenia organizacji ważne papiery i paczki do Pułtuska, gdzie oddawała je przełożonej tamtejszej pensji, pannie Plichciance. Pieniądze pakowano w duży tłomok z pościelą, a w ręcznym kuferku umieszczano dokumenty. W ten sposób zaopatrzona wyruszała Kisielewska w drogę zwykłą „sztainkelerką” i za zwykłym paszportem. Z Pułtuska, przebrawszy się w inne suknie i z nowymi pakunkami, udawała się w dalszą podróż do Żelechowa, do tamtejszego proboszcza, a stamtąd znowu do dalszych miejscowości. Twardzicki znowu zajmował się przy pomocy kobiet ekspedjowaniem druków na miasto.

Jako kurjerzy jeździli: z Lublina — Zankorowska, z Województwa Płockiego i Podlaskiego — Skowrońska, z Krakowskiego — Gąsowicz,

*) Ibidem, Tom IV, str. 139, punkt E.

z Augustowskiego i Płockiego — Janysz. Funkcje kurjerów spełniali również urzędnicy; n. p. do Województw Podlaskiego, Sandomierskiego i Lubelskiego jeździli — Konstański i Józef Cisielski — ostatni także do Województwa Augustowskiego.

Wyszukiwaniem osób odpowiednich na kurjerów zajmował się krawiec Nowakowski, zamieszkały przy ulicy Długiej, w domu zwanym „na Lasockiem“, oraz syn jego Adam, posiadający sklep przy ul. Bielańskiej, wprost Daniłowiczowskiej. Znani byli jeszcze jako kurjerzy: Wojciechowski (Plac Warecki), Dąbrowska (ul. Dzika) i Łaska (ul. Mokotowska*).

Wreszcie znany był chłopczyk, zaledwie siedmioletni, Ludwik Szalay, który jeżdżąc na kucyku, przewoził rozkazy i pocztę powstańczą, ukryte pod ubraniem na piersiach**).

Korespondencję organizacji powstańczych, przesyłaną sposobami, opisanymi powyżej, odbierali w urzędach pocztowych przeważnie urzędnicy, należący do sprzysiężenia, a przesyłki nadchodzące ekstra-pocztą — pocztalajterzy; następnie, na stacjach kolejowych — urzędnicy kolejni, a od kurjerów — upoważnione do tego osoby.

Tak, w ogólnych zarysach, przedstawiała się organizacja poczty powstańczej na ziemiach Królestwa Kongresowego.

Komunikacja z Galicją nie przedstawiała na początkach powstania nadzwyczajnych trudności, gdyż austriacy dość słabo pilnowali granicy, a po stronie rosyjskiej była ona prawie zupełnie otwarta; to też utrzymywano tę komunikację bez specjalnej organizacji. Zupełnie inaczej sprawa ta przedstawiała się w pasie pogranicznym na ziemi Podolskiej i Wołyńskiej, gdzie straż graniczna i oddziały wojsk rosyjskich tak ściśle zamknęły granicę, że władze powstańcze musiały obmyśleć odpowiednią organizację i poczynić odpowiednie kroki, umożliwiające utrzymanie komunikacji przez tę granicę. W tym celu podzielono cały pas graniczny pomiędzy Galicją z jednej, a Podolem i Wołyniem z drugiej strony, na 8 odcinków***).

Na każdy z tych odcinków wyznaczono dwóch naczelników (jednego wybranego z pośród miejscowych mieszkańców Galicji; drugiego zaś z odpowiedniej miejscowości ze strony rosyjskiej). Naczelnicy ci byli obowiązani urządzić na swoich odcinkach, kilka punktów dogodnych do utrzymania komunikacji, następnie mieć dokładne wiadomości gdzie, kiedy i co można najbezpieczniej i najłatwiej przewieść przez granicę i wreszcie

*) Porównaj: Akta o Rządzie Narodowym. No. 279, str. 481.

**) Porównaj: „Księga Pamiątkowa“, opracowana staraniem Komitetu Obywatelskiego w czterdziestą rocznicę powstania w 1863/1864 r., przez Józefa Białynię-Cholodeckiego. Lwów, 1904, str. 374 — 375.

***) Akta o Wł. Rudnickim. 1865. No. 583, § 19.

rozporządzać pewną ilością ludzi zdatnych do tej służby łącznikowej i gotowych do wyruszenia na każde wezwanie. Obowiązkiem zorganizowanej w ten sposób „powstańczej straży pogranicznej“ było nie tylko ułatwianie powstańcom komunikacji, lecz także zarządzanie całym przewozem przesyłek t. p. przez granicę, w jedną i drugą stronę.

Każde cztery odcinki pasa granicznego tworzyły następną jednostkę organizacyjną, t. z. ekspedycję, podlegającą naczelnikowi, którego obowiązkiem była kontrola i wyższy nadzór nad nią; wszelkie rozporządzenia kierowano do tych właśnie naczelników ekspedycji.

W jesieni 1863-go roku został podzielony na odcinki i zorganizowany pas graniczny między Galicją a Królestwem w sposób podobny do opisanego wyżej.

Ujęta w ten system organizacja połączeń komunikacyjnych w pasach granicznych oddała w latach 1863-64 liczne i wielkie usługi sprawie powstania.

Całą korespondencję z ziemiami Wołyńską, Podolską i dalej na wschód kierowano przez Lwów*). Tak więc pisano z Paryża do Lwowa pod adresem Okruszkiewiczowej, która przysyłała korespondencję do Jastrzębskiego, (zdaje się pseudonim Rozbeckiego), ten zaś kierował przesyłki do wsi Krzywenka w obwodzie Czortkowskim, należącej do Pajgerta. Z tego punktu kierowano przesyłki przez granicę rosyjską do niejakiego Łomżyńskiego, a od niego już pocztą obywatelską do Kamieńca i dalej do Żytomierza.

Na podwozy obywatelskie i konie rozstawne wydawano specjalne bilety. Na stacjach pocztowych, położonych przeważnie w lasach i miejscowościach nie rzucających się w oczy, zmieniano konie i bryczki, przyczem dla zmylenia śladu, dawano innej maści konie i wehikuły o innym wyglądzie zewnętrznym; nie rzadko nawet pasażerowie zmieniali strój dla niepoznaki. Taka stacja znajdowała się n. p. w lesie pod Korystyczewem.

Również w Małopolsce zastosowano dla celów powstańczych, tak samo jak i w Królestwie Kongresowem, dwa rodzaje poczty, a mianowicie: jedną, t. zw. pocztę obywatelską, i drugą, opartą na austriackich instytucjach państwowych.

Jako przykład, przytacza Józef Białynia — Chołodecki, w artykule p. t. „Pocztą i telegraf w powstaniu styczniowym“**), następujące dane:

„.... w Hołubutowie obok Stryja urządził tamtejszy komisarz dóbr, Wincenty Chmurowicz, w zacisznym lasku brzozowym, obok

*) Ibidem.

**) Józef Białynia - Chołodecki: „Pocztą i telegraf w powstaniu styczniowym“, Artykuł umieszczony w miesięczniku: „Filatelista Polski“, Kraków, 1920 r. No. 3 i 4. str. 37 — 38 i 53 — 55.

cegielni, stację etapową dla przewozu korespondencji i powstańców, których odstawiano do dworu Franciszka Siemianowskiego w Siemiginowie. W owym brzozowym lasku oczekiwały stale dwa wozy na podróżnych, a zarządzali bezpośrednio woźnicami zaufani oficjaliści Arnold Frisch i Antoni Loreth. Dopiero 26 sierpnia 1863 zdołała austriacka żandarmerja odkryć źródło dopływu z tych okolic młodzieży do szeregów powstańczych, a jeszcze później 10 października 1863 stwierdzić istnienie kryjówki podwód w lasku brzozowym.“

Ten sam autor przytacza w dalszym ciągu wymienionej pracy charakterystykę pracowników poczty austriackiej, oddanych sprawie narodowej. Personel ten, pisze Józef Białynia - Chołodecki,

„oddawał w dwóch kierunkach usługi narodowej organizacji, raz przez przemykanie jej korespondencji, powtórę przez komunikowanie organom polskiego rządu treści różnych poufnych pism i zarządzeń władz austriackich, niemniej przez spóźnianie wysyłki tych rozporządzeń, lub, o ile to było możliwem, przez niszczenie nadawanych na pocztę urzędowych kawałków. Tak samo miała się rzecz i z telegramami....“

XVII.

Wszelkie rozporządzenia i okólniki Rządu Narodowego, dotyczące komunikacji i poczty, tudzież ustalające: obowiązki władz prowincjonalnych, organizację stacyj pocztowych, sposoby przesyłki korespondencji i paczek oraz używania różnych sekretnych znaków, mających zabezpieczyć tajemnicę przesyłanych rozporządzeń, zawierają instrukcje, wydane w różnych czasach przez Rząd Narodowy.

Poniżej przytaczamy dwie takie instrukcje, z których — jedna wydana przez Wydział Spraw Wewnętrznych w dn. 25 października 1863 r. dotyczy urządzenia komunikacji, wzgl. poczty, w województwach Królestwa Kongresowego i przytacza znaki sekretne, za pomocą których oznaczano w adresach przesyłek województwa, powiaty i poszczególne stacje, — druga zaś, bez daty, omawia szczegółowo obowiązki stacyj pocztowych. Niestety ten drugi dokument znajduje się w Archiwum Akt Dawnych w Warszawie, nie w oryginale, lecz w tłumaczeniu rosyjskiem, z którego też pochodzi przytoczony niżej przekład na język polski.

Oryginalny tekst instrukcji z dnia 25 października, litografowanej na dwustronnej kartce, brzmi dosłownie:

„Rząd Narodowy
Wydział Spraw Wewnętrznych
Instrukcje

dla Organizacji Komunikacyjnej Województw.

Przepisy ogólne:

§ 1. Celem zapewnienia stałych i bezpiecznych środków komunikacyjnych między Warszawą i ważniejszymi punktami Województw, urządzają się podług tej instrukcji Organizacje Komunikacyjne Województw.

§ 2. Organizacje Kom. każdego Województwa zostają pod zawiadywaniem właściwego Komisarza Pełnomocnego.

§ 3. Organizacja Kom. Powiatu zostaje pod bezpośrednim zawiadywaniem Naczelnika P-tu.

§ 4. Członkowie Organizacji Komun. nie mogą być powoływani do innej służby cywilnej, lub wojskowej, bez wiedzy i zezwolenia odpowiednich zwierzchników Organizacji.

Instrukcja szczegółowa.

§ 5. Zadaniem Organizacji Kom. Województw jest:

a) Przewożenie depesz Rządowych,

b) Przewożenie osób wysłanych przez Władze Narodowe. Przewożenie Gazet i druków Narodowych.

§ 6. Dla utrzymania ścisłego nadzoru co do akuratości w zadasyć uczynieniu wymaganiom poprzedniego paragrafu Komisarze Pełnomocni po porównaniu Raportów Naczelników P-tów będą przesyłali co Miesiąc Rządowi N. wykazy depesz, których bieg okaże się przerwany lub zbyt długo zatrzymanym.

§ 7. Raporta Nadzwyczajne tyczące się pochwycenia pasażerów przez nieprzyjaciół, jako też przejętych lub zaginionych depesz, przesyłane przez podwładnych, Komisarze Pełnom. będą komunikowali niezwłocznie Rząd. Narodowemu.

§ 8. W każdym P-cie właściwy Naczelnik P-tu wybiera i oznacza miejsca, w których mają być urządzone Stacje Poczty Narodowej oraz:

§ 9. mianuje na każdą stację: a) utrzymującego stację, b) Pomocnika, który w razie nieobecności pierwszego, ma być jego zastępcą.

§ 10. Każdy z Naczelników P-tów prześle Komisarzowi Pełn. plan, w którym będą wskazane stacje pograniczne, oraz kierunek drogi poczty Narod. przechodzącej przez każdą ze stacji pogranicznych wraz z zanotowaniem N-ów służących im za nazwisko.

§ 11. Wrazie konieczności Naczelnik P-tu może zmienić miejsce stacyi pogranicznej, zawiadamiając o tem niezwłocznie Komisarza Pełnomocnego.

§ 12. Komisarz Pełn. prześle Rządowi N. plany określone § 10, lub zmiany opisane w § 11, pozostawiając u siebie kopie takowych.

§ 13. Naczelnik P-tu zawiadamia każdego z utrzymujących stacye, nie tylko o miejscu ustanowienia bezpośrednio następnej stacyi, ale nadto o miejscu ustanowienia stacyi l-sze po bezpośrednio zajmującej miejsce, ato, żeby w razie niemożności przesłania poczty zwykłym traktem, utrzymujący stacye mogli takową inną drogą przesłać.

§ 14. Naczelnik P-tu będzie co Miesiąc przysyłał Naczelnikom P-tów pogranicznych, wykazy depesz, jakie przechodziły przez jego Powiat. Wykazy te obejmować będą tylko Depesze które wchodziły w Powiat odpowiedni sporządzonemu Wykazowi.

§ 15. Ponieważ wyrażanie nazwisk miejsc mogłoby przyczynić się do wykrywania takowych przez nieprzyjaciela, przeto dla zapobieżenia temu Naczelnik P-tu roześle niżej wymienione znaki:

A. Mazowieckie	a. Warszawski	A. a.
	b. Stanisławowski	A. b.
	c. Rawski	A. c.
	d. Łęczycki	A. d.
	e. Sochaczewski	A. e.
	f. Gostyński	A. f.
B. Kaliskie	g. Kujawski	A. g.
	h. Kaliski	B. h.
	i. Koniński	B. i.
	k. Sieradzki	B. k.
	l. Wieluński	B. l.
C. Krakowskie	ł. Piotrkowski	B. ł.
	m. Kielecki	C. m.
	n. Miechowski	C. n.
	o. Olkusi	C. o.
D. Sandomierskie	p. Stopnicki	C. p.
	q. Sandomierski	D. q.
	r. Opatowski	D. r.
	s. Radomski	D. s.
	t. Opoczyński	D. t.

PODRĘCZNIK POLSKICH ZNACZKÓW POCZTOWYCH

opracowany przez Komisję Katalogową
Polskiego Towarzystwa Filatelistów
w Warszawie.

Zawiera 208 + VII stron druku oraz około 200 rycin.

Cena z przesyłką 10 zł.

Dla posiadających pierwszą część podręcznika, która ukazała się jako dodatek do „Nowego Filatelisty”, posiada redakcja pewną ilość egzemplarzy uzupełniających (str. 105 — 208) w cenie 4 zł.

ZAMÓWIENIA NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM:

W. Rachmanow, Warszawa
Piękna 2 m. 3

Konto czekowe P. K. O. Warszawa nr. 1813.

Poszukuję wszelkich znaczków stemplowych polskich i Litwy Środkowej, szczególnie znaczków stemplowych, komunalnych i magistrackich drobnych miasteczek. Za brakujące mi okazy płać ceny amatorskie lub daję wzamian znaczki pocztowe.
Włodzimierz Rachmanow, Warszawa, Piękna 2, m. 3.

Plaćę ceny amatorskie lub zamieniam na dobre znaczki zagraniczne

wszelkie większe i mniejsze omyłki druku, ząbkowań, kolorów i t. p. polskich Znaczków Lotniczych. Prócz tego poszukuję oryginalnych listów lotniczych ze znaczkami „AERO-TARGU 1921” wystanych z Warszawy do Poznania, z Poznania do Gdańska, karty lotnicze z Przemysła oraz numery gazety „Warszawianki” ze specjalnym stemplem lwowskim: „NADESZŁO POCZTĄ LOTNICZĄ”.

Tadeusz Gryżewski — Warszawa, Królewska 35.

Briefmarken-Klischees

zur Illustration der Anzeigen stehen
unseren w. Inserenten kostenlos
zur Verfügung.

PIERWSZORZĘDNY WYRÓB KRAJOWY NOWOŚĆ PIERWSZORZĘDNY WYRÓB KRAJOWY WYTWORNIE WYKONANE ALBUM DO ZNACZKÓW POCZTOWYCH „BLANCO“

UKAZAŁO SIĘ NASZYM NAKŁADEM.

Album o rozmiarze ca 25,5×30 cm. spięte systemem śrubowym zawiera kartę tytułową i 90 jednostr. druków, kart z pierwszorzędn. białego, bezdrzewn., grubego papieru „Royal”, z nadrukiem estetycznej ramki i poddrukami niepodpadającej siatki orientacyjnej — oprawa czysto-płócienna (wewnętrzna strona okładki wylepiona modnym papierem fantazyjnym); okładka upiękuszona skromną, gustowną, włączaną ramką złożoną. — Album to odznacza się starannym wykonaniem tak że śmiało może konkurować z wytwornymi wyrobami zagranicznymi, a dostosowuje się rozmiarem i wykonaniem zupełnie do przez nas wydanego albumu do znaczków pocztowych polskich. Ze względu na spięcie systemem śrubowym, —o—o—o— można każdą poszczególną kartę wyjąć lub przelożyć. —o—o—o—
Cena konkurencyjna nie dochodząca (z opakowaniem i przesyłką pocztową)
cen podobnych wyrobów zagraniczn. **zł. 13 50** Stosownie futerały — **zł. 2 50**
Albumy z czystymi kartkami z ramką lecz bez poddruku siatki, dostarczamy za tę samą cenę.

DOM FILATELISTYCZNO-WYDAWNICZY HENRYK KAMIŃSKI, TORUŃ

Skrytka pocztowa 54. — Konto P. K. O. War. 160076.

CZY JUŻ ROBIŁEŚ ZDJĘCIA
NA PŁYTACH POLSKICH

ALFA?

WEDŁUG ORZECZEŃ WYBITNYCH
RZECZOZNAWCÓW DORÓWNIJĄ
ONE POD KAŻDYM WZGLĘDEM
FABRYKATOM ZAGRANICZNYM.

SPRÓBUJ

TYLKO RAZ JEDEN
A INNYCH UŻYWAĆ
NIE BĘDZIESZ.

DO NABYCIA W KAŻDYM SKŁADZIE
PRZYBORÓW FOTOGRAFICZNYCH.

Gut unterrichtete

Korrespondenten

zwecks Neuheitenbeschaffung
suchen wir in Hauptstädten aller Länder gegen
Provision, für unsere Zeitschrift „Ilustrowany
Przegląd Filatelistyczny”

Philatelistischer Verlag
Henryk Kamiński, Toruń (Polen)

UWAGA!

Zbieraczom znaczków wysyłam wybory znaczków całego świata po cenach konkurencyjnych. — — — — —

F. SILBERSTEIN, ŁÓDŹ Cegielniana 2
Handel znaczków.

ACHTUNG!

Briefmarkensammlern versenden wir Briefmarkenauswahlen der ganzen Welt zu konkurrenzlosen Preisen. — — — — —

F. SILBERSTEIN, ŁÓDŹ Cegielniana 2
Briefmarkenhandlung.

KATALOG ZNACZKÓW POCZTOWYCH POLSKIEJ I LITWY ŚRODKOWEJ

z dodatkiem kilkuset w filatelistyce
najczęściej używanych wyrazów,
opuścił prasę drukarską

STARANNE OPRACOWANIE!

WYKONANIE WYTWORNE!

Elegancka, estetyczna oprawa; grzbiet płócienny!
Przeszło 200 odbitek, precyzyjnie wykonanych klisz!
110 stron druku na najlepszym papierze ilustracyjnym.

Rozmiar: $12 \times 15\frac{1}{2}$ cm.

Cena 4 złote.

Porto zł. —,65

Katalog w języku polskim, francuskim, niemieckim i angielskim.

Odsprzedawcy otrzymują przy odbiorze większej ilości egzemplarzy
odpowiedni rabat księgarski.

DOM FILATELISTYCZNY ARKADIUSZ PACHOŃSKI, WARSZAWA

UL. JASNA 16.

KONTO P. K. O. 5.268

UL. JASNA 16.

NOWE UZUPEŁNIONE WYDANIE!

LUKSUSOWO WYKONANEGO ALBUMU DO ZNACZKÓW — POCZTOWYCH WYDANYCH DLA ZIEM POLSKICH —

PROJEKTOWANEGO I OPRACOWANEGO PRZEZ HENRYKA KAMIŃSKIEGO.

z uwzględnieniem najnowszych wydań znaczków lotniczych i „Port Gdańsk” opuściło prasę drukarską

Album o rozmiarze ca 25.5 × 30 cm. spięte systemem śrubowym, zawiera 100 jednostronnie drukowanych kart (włącznie 5 kart zapasowych) z pierwszorzędnego białego, bezdrzewnego, grubego papieru „Royal” w oprawie płóciennej (wewnętrzna strona okładki wylepiona modnym papierem fantazyjnym); na okładce włączany złoty napis i stylowy herb. Przeszło 200 odbitek precyzyjnie wykonanych klisz!

Album to odznacza się starannym opracowaniem i pierwszorzędnym wykonaniem tak, że śmiało może konkurować z wytwornymi wyrobami zagranicznymi.

Uwzględniono w nim wszystkie przez władze pocztowe i powstańcze oficjalnie wydane znaczki Polski i polskich poczt konsularnych z zasadniczymi odmianami barw i gatunków papieru, dalej znaczki Litwy Środkowej, plebiscytów na Warmji, Mazurach, Górnym Śląsku i Śląsku Cieszyńskim, jakoteż znaczki okupantów, wydane podczas wojny światowej na ziemiach polskich i wydania koncesjonowanych przez okupantów poczt miejskich.

Określenie emisji i datę wydania umieszczono nad polami, natomiast podanie wartości, barwy, wodnych znaków i gatunków papieru wewnątrz pól. Ponieważ poszczególne pola są od siebie oddalone i z artystycznego punktu widzenia ugrupowane, prezentują się karty wypełnione o wiele efektowniej, (porównaj obok umieszczone klisze), jak w albumach, w których pola przylegają do siebie i są porządkowane rzędami.

Ze względu na spięcie systemem śrubowym, można każdą poszczególną kartę wyjąć lub dodać karty zapasowe, względnie dodatkowe; corocznie jesienią wyjdą dodatki, także album to będzie zawsze aktualne.

Dla ochrony albumów dodaje się do każdego egzemplarza elegancki trwały futerał, oklejany I-a papierem imitującym skórę.

Cena egz. z dodatkiem wraz z eleganckim futerałem zł. 16.50 (franco)

10 kart zapasowych (blanco z obwódką) zł. 1.— (+ porto 40 gr.)

DOM FILATELISTYCZNO - WYDAWNICZY, HENRYK KAMIŃSKI - TORUŃ

Skrytka Poczтовая 54

Konto P.K.O. W. 160.076

Ogłoszenia Drobne.

8 groszy za wyraz

Poszukuję 1000 markowych banknotów Rzeszy Niemieckiej przedwojennych 1910 roku brązowe, za które daje znaczki do zbiorów lub placę gotówką. Poszukuję także bilety wycofane przez Bank Polski. Upraszam o podanie ilości oraz żądania ceny gotówkowej lub w znaczkach. Eugeniusz Jegoroff, Warszawa, Marszałkowska 63. Na odpowiedź załączyć znaczek.

Za nadesłaniem 2 złotych wysłać 100 znaczków europejskich i zamorskich, każdy inny. R. Tyblewski, Warszawa, Nowowiejska 11-33.

Kto nadeśle 5.— złotych, otrzyma 150 znaczków pierwszorzędnych, każdy inny, nadesłanych się do kompletowania zbiorów, wiele rzadkości t. d. Równocześnie wysłać wybory pierwszorzędnych znaczków. M. Kosowicz, Gościń, Wlkp. Kolejowa 18.

Bezkonkurencyjne pakiety: „A” zawierający 10 różnych serji (60 znaczków) 1,65, „B” 15 serji różnych (100) 2,60, „C” 15 serji różnych (127) 5,60, „A—B—C” 9,60, „Prima” 20 serji różnych (240) 12,75. Każdy pakiet zawiera inne serje (bez polskich). Ceny w złotych. Pieniądże z góry plus porto. Zygmunt Bekerman, Tomaszów Mazowiecki, Antoniego 13.

Wybory dla początkujących oraz średnich zbieraczy wysłać po złożeniu deklaracji. Alojzy Licznerski, Rożental, pow. Lubawa-Pomorze. Na przesyłkę deklaracji załączyć 15 groszy.

Poszukuję polskich znaczków lotniczych, „Port Gdański”, oraz lepsze polskie. Daję w zamian lepsze znaczki całego świata. Wiktor Prorok, Sambor, Kazimierza 3.

Sprzedam 37 nieużywanych znaczków amerykańskich wartości 20 dolarów najwięcej daję. Korzystna okazja dla wyjeżdżających do Ameryki. L. Kołodziejski, Gniezno, Dąbrowski 9.

Wybory dobrych znaczków otrzyma każdy filatelista najkorzystniej przez Międzynarodowe Towarzystwo Filatelistów „Polonia” Poznań 3. Skrytka pocztowa 1007. Żądacie próbnego wyboru.

Każdy filatelista powinien być członkiem największego klubu Wschodniej Europy „Polonia” Poznań 3. Skrytka pocztowa 1007. Wpisowe 1.— wkładka roczna 4.— zł. Żądacie prospekt. Wymieniamy lepsze znaczki.

Kupujemy niestemplowane znaczki polskie, opłaty, dopłaty i urzędowe, wydań w walucie markowej i koronowej. Upraszamy o łaskawe nadesłanie ofert z podaniem ceny i ilości arkuszy. Dom Filatelist. Wydawniczy Henryk Kamiński, Toruń.

Petites Annonces.

5 centimes suisses par mot

Envoyez moi 50—100 bons timbres de votre pays; vous recevrez en échange Colonies françaises et autres, Toujours valable. R. Bertrand-Laurent, 88, Rue de Rochechouart, Paris 9e. (France).

Échange avec tous pays. Donne seulement sur manco-liste tous Balkans, principalement Grèce, Turquie, Thrace, par unité ou quantité. Minim. 200 fr. Pas 1-er - Albert Montarasso, 28, rue Coudourotis, Salonique (Grèce).

Roumanie — Échange avec tous pays Base Yvert ou Michel. Répons certaine. Pas 1-er, Louis Papay, fonctionnaire supérieur des postes à Brasov (Roumanie)

Contre timbres de votre pays je donne même valeur Uruguay. Min. 300 fr.—E. Erro, rue Paysandri, Montevideo (Uruguay).

Échange timbres — poste avec tous pays. Donne Chine, Chine russe, Russie. Extr.-Or et d'autr. Yv. 26 Pas 1-er. I. Malicheff, Box 30, Harbin (Chine).

Small advertisements.

5 Swiss cents per word

Ask your friends which is the best stamp journal of East-Europe and they will answer you — „Ilustrowany Przegląd Filatelistyczny”, edited by Henry Kamiński, Toruń (Poland)

Wanted well informed correspondents in all capitals of countries, which will send us novelties of their country, for our philatelic magazine „Ilustrowany Przegląd Filatelistyczny” Henry Kamiński's, Philatelic Publication - House Toruń (Poland)

Guatemala. Roberto Robles, Quezaltenango, wishes exchange with every country, only base Yvert. Selections by registered letter, not less than 100 francs. Damaged pieces refused, answer by return of post. I have a great stock of American stamps.

Stamps exchanged. Write offers before sending. — Rouvroy, 28, Fintoretstr. Brussels, Belgium.

Exchange desired in postage stamps—Professor Manuel Piquer, Box 834. Bogota, Colombia.

Exchange wanted with all countries! I will give Sweden. Can use upto 10 pieces of each stamp. Basis Yvert or Michel. Always current! Sten Björken. P. O. Box 63, Stockholm 4, (Sweden).

Exchange desired with collectors and dealers in British Colonies, basis Catalogue or in lots. Wholesale Lists wanted R. S. Lingham, „Rama-Kuuru”, Hill Street Colombo, Ceylon.

Kleine Inserate.

5 Schweizer Cents pro Wort

Tausch gesucht mit der ganzen Welt. Schund verboten. Nehme bis 10 Stück jeder Sorte. Basis Yvert. R. Tyblewski, Warschau (Polen) Ul. Nowowiejska 11/33.

Tausch gesucht mit der ganzen Welt. Schund verboten. Nehme bis 50 Stück jeder Sorte. R. Tyblewski, Warschau (Polen) Nowowiejska 11/33.

Briefmarken-Tausch gesucht mit der ganzen Welt. W. Pronok, Sambor (Polen) Kazimierza 3.

Der Verlag des „Internationalen Sammler-Verzeichnisses“ bittet höflich alle Verlage philat. Zeitschriften um güt. Zusendung von Probenummern. „Internationales Sammler-Verzeichnis“ Wolbrom Wojewodschaft Kielce (Polen)

Suche Tausch per Luftpost mit allen Ländern. Antworte sofort. Paul Oenting Bochum, Westfalen, Kanalstrasse 69.

Tausch gesucht mit der ganzen Welt. Schund verboten. Nehme bis 100 Stück jeder Sorte. Gebe nach eigener Wahl Polen, Schweden, Danzig. C. S. R., Übersee etc. etc. Tauschbasis Yvert, Borek oder Michel. Major Ludwig von Steinbach. Łódź, (Polen) ul. Zielona 12.

Korrespondenten zwecks Neuheftenbeschaffung suchen wir in allen Ländern. Philatelistischer Verlag Henryk Kamiński, Toruń (Polen).

Für 300—1000 'g. Marken sende 300—1000 Hawai, Bermuda, Canada, St. Vincent etc. St. Gl. Alexander, Craig street East 11, Montreal. (Kanada).

Fragen Sie Ihre Freunde. Welche philatelistische Zeitschrift Ost-Europa ist die beste? — Und Sie werden Ihnen ohne nachzudenken, antworten „Ilustrowany Przegląd Filatelistyczny” (Ilust. Briefmarken Rundschau) mit der Beilage „PHILPRESS“ Beide Schriften erscheinen im Philatelistischen Verlage von Henryk Kamiński in Toruń (Polen).

Reell Markentauch mit mittl. Sammlern. Habe abzugeben: Japan, China, fremde Posten i. China, HongKong, Macao, Indo-China, Siam, Philippinen, Hawai etc., gegen nur bessere Marken aller Länder. (Schund unbeantwortet). C. Klingemann, 3189 Negishi, Yokohama (Japan).

Suche Danzig, Memel, Litaun, Lettla d. Estland, Sowjet. Gebe Südeuropa, Kolonien und Übersee auf Wunsch auch Polen. Erstsendungen rebeten. R. Putiatycki, Jaworów Lwów (Polen).

Już

się ukazał nowy katalog znaczków Europy dagowany w języku francuskim i niemieckim

ZUMSTEIN 1927

Pieniądże należy wpłacić na nasze konto nr. 160.076 z dopiskiem na blankiecie nadawczym: ZUMSTEIN 1927.

Cena obowiązuje do 10 września rb. Wysyłka natychmiastowa za pobraniem nie wysyłamy

Cena 11,— zł z przesyłką i opłatą celną.

Dom Filatelistyczno-Wydawniczy Henryk Kamiński, Toruń
Szczytna 12 — Skrytka pocztowa 54

B I B L I O G R A F J A

Katalog „Zumstein'a" 1927. Jak się dowiadujemy, 10. wydanie Katalogu Zumstein'a na rok 1927 wyjdzie w pierwszych dniach września b. r. Staranne opracowanie a zwłaszcza tekst w dwóch językach (niemieckim i francuskim) przyczynią się niewątpliwie do tego, że katalog spotka się szczerem uznaniem i zainteresowaniem filatelistów. Podnieść należy i to, że ceny podane są w frankach szwajcarskich, co stanowi jeszcze jedno plus tego katalogu. (Bliższe szczegóły w ogłoszeniach).

Podręczny katalog specjalny znaczków szwajcarskich. Wydawnictwo Zimmsteina i S-ki w Bernie przystąpiło obecnie do wydania specjalnego katalogu znaczków szwajcarskich. Dziełko to zawiera wszystkie znaczki opłaty i dopłaty, dobroczynne, lotnicze, służbowe, prywatne i telegraficzne, które się ukazały przed dniem wydania katalogu. Z uznaniem nadmienić należy, że prócz drobnotkowej katalogizacji wszystkich odmian kolorów i druku uwzględniono także regularnie powtarzające się wady i naprawy klisz (retouches) wraz z ich cenami. Główne numery wyróżnione są tłustym drukiem i zaopatrzone cennikiem za okazy

stemplowane, niestemplowane, bloki poczwórne i znaczki na listach. W dodatku na końcu każdej kategorii znajdują się interesujące kombinacje opłatowe. Systematycznie przeprowadzony podział tablic ułatwia orientację przy wydaniach 1854/62 i 1884/1908 (dopłata), znanych ze swych odmian farb i papieru oraz różnych układów drukowych.

Podręcznik znaczków pocztowych Austrii. Niebawem opuści prasę nowe poważne dzieło filatelistyczne inż. Edwina Müllera p. t. „Die Postmarken von Oesterreich". Subskrypcja na to dzieło miała tak nadszpodziewany wynik, że książka ukaże się prawdopodobnie jeszcze w tym roku. 250-stronicowy tom w płócienniej oprawie będzie bogato ilustrowany. Dodatek do dzieła stanowi katalog zawierający ceny wszystkich odmian znaczków austriackich. Sądzymy, że podręcznik ten, który wzbogaci literaturę filatelistyczną o jeden piękny okaz, rozpowszechni się szybko i znajdzie zasłużone uznanie. Nakład jest ograniczony. Zamówienia kierować należy do administracji „Postmarka", Wiedeń (Wien) IX., Kolingasse 2. Cena egzemplarza S 18 = mk. 11.

R O Z M A I T O Ś C I

Z powodu przeszkód technicznych, od redakcji niezależnych ukazuje się numer niniejszy z opóźnieniem.

Na liczne zapytania, czy pismo nasze wychodzić będzie nadal, komunikujemy, że pomimo olbrzymiego deficytu zdecydowaliśmy się, utrzymywać w Polsce to jedyne fachowe pismo ilustrowane. Powiększamy stale skład współpracowników redakcyjnych i przyjemnie nam zapewnić naszych P T Czytelników, że począwszy od czwartego kwartału r. b, pismo nasze ukazywać się będzie punktualnie.

Ciąg dalszy artykułu p. A. B. Piaskowskiego p. t. „Propaganda uzdrowisk przez pocztę" z ciekawymi ilustracjami ukaże się w numerze wrześniowym.

Załatwiamy wszelkie zaległości korespondencyjne kolejno i prosimy o cierpliwość wszystkich naszych Szanownych Czytelników, którzy odpowiedzi na pytania jeszcze nie otrzymali. Wkrótce zostaną wszystkie zaległości wykończone.

Wyniki losowania premij za trafne rozwiązania łamigłówek z nr. 5 podamy w zeszycie wrześniowym.

Dodatek ogłoszeniowy „Giełda Filatelistyczna" zmienił nazwę na „Philpress". Ceny za ogłoszenia zmuszeni byliśmy podwyższyć z po-

wodu powiększenia nakładu „Philpressu" do 5000 egzemplarzy. 5000 filatelistów we wszystkich częściach świata otrzymuje nasze międzynarodowe pismo ogłoszeniowe; toteż ogłoszenia w niem umieszczane, przynoszą wielkie korzyści.

Wystawy filatelistycznej we Lwowie nie będzie. Z przykrością dowiedzieliśmy się, że komitet organizacyjny odwołał odbycie „II Polskiej Wystawy Filatelistycznej". Przeszkody finansowe stały urzeczywistnieniu projektu w drodze.

Wyniki „II Bezpłatnej Loterii Filatelistycznej" urządzonej dla prenumeratorów „Ilustrowanego Przeglądu Filatelistycznego". Losowanie odbyło się na zebraniu Związku Filatelistów w Toruniu.

Pierwsza nagroda w postaci 10 kop. znaczka polsko-rosyjskiego padła na nr. 250, pod którym to numerem zapisany jest p. Alfred Bill, urzędnik Pomorskiego Stowarzyszenia Ubezpieczeń w Toruniu; **drugą nagrodę** otrzymał p. E. Szarfikiewicz, kupiec w Kępnie pod nr. 48; **trzecią główną wygraną** uzyskała p. Julia Kono-packa w Krakowie.

Poniżej podajemy resztę wygranych i nazwiska wygrujących: 4–13) 10 arkuszy prowizorycznych znaczków gdańskich po 10 milionów marek (10 wart.) pp. Wł. Cichulski, Tarnów

(245); Władysław Nowotarski, Żywiec (104); Roman Chorobski, Sambor (243); Dr. Stanisław Masłowski, Lwów (107); J. Celkowski, Kutno (247); hr. Wiśniewski, Alpnachdorf (Szwajcaria) (11); J. Gadowski, urzędnik Pom. Banku Rolniczego, Toruń (213); dr. lek. K. Bielawski, Puck (264); major Walery Krokay, Bielsko (156); Władysław Mirek, Dąbrowa Górnicza (125); 14 Kamińskiego album do znaczków pocztowych polskich z eleganckim trwałym futerałem: p. inż. Jan Domaszewski, Lwów (230); 15 1 kompletna seria gdańskich znaczków z okrętem „Kogge” 3 fen. do 5 mk. — p. Jan Szczerbiński, Rzeszów (59); 16 Kamińskiego album do znaczków pocztowych „Blanco” — ksiądz dziekan Kudera, Brzezinka (145); 17—19 3 kompletne serie polskich znaczków opłaty w walucie markowej 10.000 do 2.000.000 mk. — pp. Zygmunt Skrzyński, Łuck (37); Fr. Bieniosek, Szopienice (254); Piotr Komarski, Rembertów (163); 20—23 4 zbiory po 85 znaczków Litwy Środkowej (każdy inny) — pp. Jerzy Żak, Gniezno (3); Jan Witkowski, Toruń (10); Eugeniusz Jegoroff, Warszawa (185); 24—25 2 kompletne serie znaczków polskich „Levan” — pp. A. Janyska, urzędnik Pom. Stowarzyszenia Ubezpieczeń, Toruń (191); Fr. Jung, Przeworsk (190).

Po wygrane należy się zgłosić w administracji naszego pisma lub nadesłać na porto 60 gr. za premje znaczkowe, a 2,— zł. na premje albumowe.

25 rozlosowanych głównych premij otrzymają pan: Zofia Madejewska, Warszawa (108) i panowie: R. Kluge, Białystok (142), prof. I. B. Chrapływy, Kołomyja (240), J. Czapla, Tarnowskie Góry (237), St. Katelbach, Warszawa (151), Rudolf Kliszewski, Bydgoszcz (80), B. Hyjek, Sanok (201), Bolesław Krajewski, Michałkowice (149), Ch. Perelmutter, Warszawa (83), Jan Benisz, radca skarbowy, Katowice (254), Marjan Degmar, Poznań (235), Jan Hübner, Pielplin (203), Karol Helbert, Warszawa (197), por. J. Stiebal, Wejherowo (39), dr. Stanisław Kaczyński, Toruń (173), Sewerjusz Białok, Kraków (260), W. Górecki, Leszno (215), zegarmistrz F. Framowski, Gniezno (220), Egerton Sykes, Warszawa (ambasada angielska) (40), St. Latanowicz, Poznań (138), por. pilot T. Moszkowski, Bydgoszcz (121), Wł. Ilciewicz, Toruń (193), inż. J. W. Florian, Limanowa (222), Wiktor Mianowski, obywatel ziemski, Łukocin (112), Swirog, Podgórz (45).

Premje powyższe dołączamy do niniejszego zeszytu „Ilustrowanego Przeglądu Filatelistycznego”.

Reszta abonentów otrzymuje po 5 gdańskich znaczków prowizorycznych 10 milionowych mk.; znaczki te dołączamy również do tego numeru naszego pisma.

Komunikat Gen. Dyr. Poczt. i Telegr. o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty 20 gr. nowej edycji. W związku z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia

5. 5. 1925 r. o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty nowej edycji (Dziennik Urzędowy Gen. Dyrekcji P. i T. N. 20, rok 1925 str. 267) wydaje się pocztowe znaczki opłaty nowej edycji o wartości 20 groszy.

Rysunek powyższych znaczków, wymiaru 20,2×25,5 mm przedstawia widok zagłowca na morzu, ujęty w ramkę w stylu renesansowym. W górnej części znaczka umieszczono napis „Pocztą Polska”, w dolnej „20 gr” i godło Państwa — pośrodku. Kolor znaczka amaryntowy.

Znajdujące się w obiegu znaczki opłaty powyższej wartości dawnej edycji są ważne aż do zupełnego ich wyczerpania.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

N. 5355/IV z dnia 19 sierpnia 1926 r.

Cechowanie znaczków pocztowych. — W celu umożliwienia instytucjom, kancelariom, firmom oraz osobom prywatnym prowadzenia kontroli, względnie ustalenia własności posiadanych przez nich znaczków pocztowych, dozwala się zarówno w obrocie krajowym, jak i zagranicznym umieszczanie na znaczkach pocztowych cech odróżniających, względnie inicjałów instytucji, czy osób [np. M. S. W. — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych; B. P. H. — Bank Przemysłowo-Handlowy i t. p.], wykonanych zapomocą dziurkowania, o ile jednak przez to cyfry na znaczkach nie ulegną zmianie, wzbudzającej wątpliwości co do istotnej wartości danego znaczka, tudzież, o ile pozostanie widoczne, że znaczki są prawdziwe i nieużywane.

W szczególności muszą być zachowane następujące warunki: 1) średnica dziurek w żadnym wypadku nie może przekraczać $\frac{1}{3}$ mm., 2) wysokość liter cechy lub inicjału nie może wynosić ponad $\frac{1}{3}$ wysokości znaczka, 3) ilość liter, cyfr i t. p. nie może być większa niż 5.

Znaczki, na których cechy, względnie inicjały, wykonane zapomocą dziurkowania, nie odpowiadają powyższemu warunkom, będą uważane za nieważne, a przesyłki, opatrzone takimi znaczkami, za nieopłacone, względnie opłacone niedostatecznie.

Powyższe przepisy będą odtąd ściśle przestrzegane przez urzędy pocztowe z tem jednak wyłączeniem, że znajdujące się obecnie w posiadaniu instytucji i osób prywatnych znaczki, dziurkowane w sposób dotychczas dopuszczony (wymiary średnicy dziurki do $\frac{3}{4}$ mm. i t. d.), będą ważne tylko do końca 1926 r.

Pocztą polską w Gdańsku. Począwszy od 1 czerwca b. r. Polski Urząd Pocztowy i Telefoniczny Nr. 3 w Gdańsku sprzedaje znaczki pocztowe (Port Gdańsk), oraz zaciaga opłaty za przesyłki pocztowe i telegramy wyłącznie w walucie guldenowej. Normę stanowi taryfa opłatowa i stosunek parytetu guldena do złoteń, który co dziesięć dni ulegać powinien rewizji. W czerwcu i lipcu np. sprzedawano znaczki za 50% nominalnej wartości w guldenach. Wyjątek stanowiły 10 i 15 gr., które na-

bywać można było również w walucie złotowej. Wskutek jednak nierównego kursu w lipcu (56:100) korzystniejsze było kupno za guldeny. Tak samo wpłaty i wypłaty przesyłek pieniężnych następują stosownie do życzenia publiczności w złotych lub guldenach, zgodnie z kursem dziennym. Jednakże dokumenty przesyłek powinny być wystawiane w walucie złotowej.

Wystawa filatelistyczna w Buenos Aires odbędzie się z okazji setnej rocznicy pierwszej poczty argentyńskiej, od 6 do 12 września. W skład komitetu wystawowego wchodzi najwybitniejsi filatelisci Argentyny.

Panama filatelistyczna w Niemczech. Rozmaitego rodzaju nadużycia i fałszerstwa znaczków pocztowych wykryła policja berlińska w znanej, reklamującej się szumnym firmie „Marken und Ganzsachen — Haus” w Berlinie. Jeden z współwłaścicieli i redaktor pisma wydawanego przez tę firmę niejaki Siegel podrabiał szczególnie stare kasowniki pocztowe, na tanich niestemplowanych wydaniach staroniemieckich; poszkodowane zostały firmy angielskie i niemieckie, które poniosły poważne straty. Przy rewizji domowej znaleziono obciążający materiał m. in. podrobiony stempelek gwarancyjny eksperta Thier'a. Fałszerza aresztowano i osadzono na kilka tygodni w areszcie śledczym, jednak ze względu na chorobę wypuszczono na wolną stopę.

Zgon wynalazcy pocztówek ilustrowanych. Znany wynalazca pocztówek ilustrowanych M. Tuck zmarł w Londynie. Było to w roku 1894, kiedy Tuck wydał pierwszy egzemplarz swojego wynalazku, osiągając wkrótce wielkie powodzenie. Ze skromnego drukarza stał się prędko wybitnym przemysłowcem, zatrudniającym 1000 pracowników. W roku 1910 podniesiono wielce szczerzego względem swoich pracowników Tucka, do godności baroneta.

Wydanie „Bramy Słońca” w Boliwii. Wiele dyskusji i sporu wywołało powyższe wydanie w sferach filatelistycznych, a prasa, nie tylko fachowa, komentowała je i komentuje jeszcze w rozmaity sposób. Aby dać czytelnikom naszym możliwie jasną orientację w tej kwestji, podajemy poniżej historję zarówno samej „Świątyni Słońca”, jak i owego pamiętnego uwiecznienia i spopularyzowania tego cennego zabytku prastarej kultury na znaczku pocztowym.

Otóż naprzód co do świątyni Słońca!

W Boliwii, niedaleko wsi Tiahuanacu i jeziora Titicaca, istnieje brama kamienna, sięgająca pochodzeniem swoim jeszcze czasów przed Tutankhamenem w Egipcie. Jest ona zatem świadkiem cywilizacji, której ślady już dawno znikły z powierzchni ziemi. Jedyny ten w swoim rodzaju pomnik znajduje się na romantycznej wyżynie, wzniesionej o 4300 m. nad poziomem morza. Wykuty z jednego bloku trachitowego, jest szeroki na 4,70 m., wysoki na 2,70 m., zaś szerokość drzwi wynosi 1,30 m. Na wschodniej stronie bramy, powyżej drzwi, umieszczony jest fryz, przedstawiający wyobrażenia religijne za-

mierzchłej epoki. W samym środku dominuje wizerunek Boga Słońca, dziwnie ozdobiony promieniami, węzami i głowami ludzkimi. Po obu stronach 48 skrzydlatych postaci hołduje bóstwu, kornie zginając kolana. Figury te oraz ich szaty również zdobią ornamenty, składające się z dziwacznych malowideł wyobrażających węże, ryby, ptaki i fantastyczne berła. Całość stanowi dla historyka i badacza historii sztuki bezcenne źródło, z którego poznać można bodaj kilka ważniejszych szczegółów z dziejów zaginionej rasy.

Rząd republiki boliwijskiej, pragnąc upamiętnić setną rocznicę niezależności, przyjął podany przez inżyniera prof. Poznańskiego projekt wydania serji znaczków pocztowych z motywami owej „Bramy Słońca”.

Pozwolenie rządu nastąpiło dnia 25 lutego 1925 r. pod tym warunkiem, że p. Poznański przeprowadzi wykonanie pomysłu własnym kosztem. Jako rekompensatę otrzymać miał część nakładu (442.500 sztuk = 200 tys. boliwjańskich), które też istotnie zatrzymał przed wysłaniem reszty do Boliwji i uznaniem znaczków za oficjalne!

Druk nastąpił w prywatnej tłoczni „Graphische Kunstanstalt von Wilhelm Graevazu, Berlin”. Tło znaczków jest złote, na niem widnieją barwy widma słonecznego, gdyż one były na sztandarze dawnego podbitego państwa Inków, i dziś jeszcze część ich (czerwono-zielono-żółta) figuruje na boliwijskiej chorągwi narodowej. Serja zawiera 19 różnych typów, które złożone obok siebie dają miniaturową rekonstrukcję świątyni słońca. Wartości od $\frac{1}{2}$ centavo do 3 boliwjańskie wytworzone zostały w arkuszach po 100 sztuk, wartość 4 bol. w ark. po 50 szt. a wielki format 5 bol. w ark. po 25 szt. (5×5). Ząbkowanie dwóch ostatnich wartości jest linjowe (13:12), zresztą grzebieniowe (13:12 $\frac{1}{2}$).

Ciekawą jest rzeczą, że obecnie rząd Boliwji ociąga się z puszczaniem tych znaczków w obieg, chcąc je zaopatrzyć nadrukiem „Comunicaciones”, a co gorzej, ewentualnie wogóle ich nie puścić w obieg. Jesliby jedna z tych pogłosek się ziściła, filatelisci ponieśli by znowu klęskę, zwłaszcza w Niemczech, gdzie wielka ilość „prywatnych” znaczków Poznańskiego krąży wśród zbieraczy, którzy dali się wziąć na lep, nie czekając na definitywne wydanie. Nawet Senf podał w swym katalogu na samej stronie tytułowej cenę ich w wysokości 42,50 mk. W każdym razie wskazana jest ostrożność w nabywaniu tych znaczków, które mimo że posiadają bezwzględnie doniosłą wartość, archeologiczną, dla filatelji są chwilowo jeszcze przedmiotem poważnych skrupułów, gdyż mogą okazać się niczem innym, jak tylko zwykłą czy niezwykle prywatną „robotą”.

Filatelia we Włoszech. Mimo, że obecnie sport znaczkarski w ciepłej Italji coraz szerzej zatacza kręgi, to jednak nie dorównywa on jeszcze poziomowi, który on osiągnął już w innych wielkich krajach, a przede wszystkim nie

odpowiada mocarstwowemu stanowisku państwa, rozwijającego się dzisiaj gwałtownie we wszelkich dziedzinach.

Przyczyny tego „nienormalnego” zjawiska nie trudno znaleźć. Przedewszystkiem sport domowy, jakim jest filatelia, mniejszy miał dostęp i mir pod wiecznie pogodnym niebem włoskiem, gdzie cudna przyroda i słoneczny klimat bardziej wywabiają mieszkańców na łono natury aniżeli w krajach północy, gdzie znaczkarstwo stanowi pierwszorzędną rozrywkę umysłową, przyjemną i pożyteczną, podczas długich wieczorów zimowych. Inną przyczyną jest brak katalogu we Włoszech. Niemiecki „Senf-Katalog”, przed wojną szeroko rozpowszechniony, nie przyjął się we Włoszech wskutek nieznamośności języka; katalog francuski zaś „Yvert i Tellier” nie miał wówczas jeszcze tego poważania, co dzisiaj.

W okresie przedwojennym ograniczyła się działalność włoskich zbieraczy przeważnie do znaczków krajowych i wydań dawnych państw włoskich z czasów przed zjednoczeniem Włoch. Szczególnie więc krążyły tam w handlu owe znaczki, dla swej piękności i rzadkości zwane „klasycznymi”.

Dopiero wydania specjalne dla Erytrei, Libii, włoskiej Somali i poczt lewanckich zwróciły uwagę włoskich zbieraczy na zagranicę.

Punktem zwrotnym we filatelii włoskiej były wiekopomne wypadki 1918 r. i czas zawieszenia broni. Albowiem nowo nabyte prowincje, przepełnione krwią tylu bohaterów jak Wenezja Giulia i Wenezja Tridentina, oraz obszar Fiumy, stały się bodźcem niemałym w kierunku narodowej działalności filatelistycznej. W dodatku aneksja Trjestu, uroczystości jubileuszowe ku czci Dantego, Mazziniego i Manzonięgo, następnie wydania pamiątkowe wielkich zwycięstw z 1921 r. oraz faszystowskie, niemało przyczyniły się do popularyzacji zbierania.

Uwzględniając w końcu liczne wydania Fiumy, zwłaszcza miejscowe, puszczane w obieg po śmiałym czynie D'Annunzia, oraz nowości bez liku w krajach, powstałych na gruzach dawnej monarchji austriacko-węgierskiej, w Austrii, Polsce, Niemczech i państwach nadbałtyckich — łatwo zrozumiemy żywe zaintereso-

wanie się filatelją, szczególnie owemi znaczkami, które bądź co bądź stały się świadkami wielkiej epoki historycznej.

Znakomitą przysługę oddawał tu Włochom katalog Yverta, pisany w języku bardziej dla Włocha zrozumiałym a obejmujący znaczki całego świata, gdy tymczasem, nieregularnie zresztą po wojnie wychodzący katalog Senfa uwzgl. tylko Europę, a przytem w czasie inflacji utrudniał nadzwyczaj orientację w cenach rynkowych. Skutkiem tego Yvert jest dzisiaj wyłączną niemal podstawą dla zbieraczy i handlarzy włoskich.

Obecne wydania na „Święty rok”, na pamiątkę św. Franciszka, oraz przygotowujące się wydanie dla propagandy kolonialnej, z pewnością popchną znaczkarstwo na szersze tory i postawią naród włoski także w tej dziedzinie w rzędzie pierwszych państw europejskich.

Łącznie z rozwojem zbierania zauważyć można ożywiony ruch w prasie filatelistycznej i w towarzystwach, które obecnie mnożą się jak grzyby po deszczu, gromadząc coraz większą ilość filatelistów w swoich środowiskach.

Z czasopism oprócz znanego, najstarszego „Bolletino Filatelico”, wychodzącego już 16-ty rok w Neapolu, wymienić jeszcze wypada wojenne wydawnictwa, jak „Corriere Filatelico” w Medjolanie i „Rivista Filatelica d'Italia” w Genui, które dzięki fachowej treści w wybornej oprawie znalazły wierne, rozszerzające się coraz bardziej koło czytelników. Najwytworniejszem, nadzwyczaj bogato ilustrowanym i świetnie redagowanym pismem jest „Filatelia”, wydawane przez „Editrice Filatelica” w Turynie. Miesięcznik ten ukazuje się od dziesięciu lat jako organ włoskich stowarzyszeń filatelistycznych i zdobył należne poparcie i rozpowsechnienie.

Numer 8 „Il. Przeglądu Filatelistycznego” ukazuje się w początku września.

KĄCIK HUMORYSTYCZNY.

Nowobogacki - zbieracz znaczków przed rzadkim i b. drogim okazem: „Jacy ci ludzie dawniej byli bogaci, że tak drogie znaczków używali na listy”.

N O W O Ś C I

BULGARJA. Dnia 1-go czerwca wydano ku uczczeniu pamięci pisarza Christo Boteffa serję znaczków pamiątkowych składającą się z trzech znaczków: 1 lewy oliwkowo-zielony, 2 lewy szaro-fioletowy i 4 lewy brunatno-lila. Znaczki te będą w obiegu prawdopodobnie do dnia 31 ipca.

CZECHOSŁOWACJA. Wydano trzy uzupełniające wartości wykonane na miedzi z wido-

kiem zamku Karlstein: 1,20 Kor. fioletowy, 1,50 Kor. karminowy i 2,50 Kor. niebieski. Prócz tego znaczek gazetowy 6 hal. cynobrowy nadrukowano nową wartościową 5 hal. w kolorze ciemno-niebieskim.

Dnia 1 czerwca nadrukowano część pozostałości wydania pamiątkowego 1923 r. napisem „VIII Slet vesolkosky — Praha 1926” jako znaczki pamiątkowe tegorocznego zlotu sokółów w Pradze. Znaczki sprzedawano po cenie

podwójnej. Wartości są następujące: 50 hal. zielony, 100 hal. karminowy, 200 hal. niebieski i 300 hal. brunatny.

DANJA. W rysunku cyfrowym znaczków obiegowych wydano dwie wartości uzupełniające: 7 oere żółto-zielony i 12 oere fioletowy. Serię znaczków lotniczych uzupełniono znaczkiem 15 oere w kolorze fioletowym.

Znaczek dopłaty 25 oere fioletowy. — Znaczek wydania 1925 r. z nadrukiem „POST-FAERE” — 30 oere niebieski. —

ESTONJA. Znaczki dobroczynne z 1920 r. przedrukowano nowymi wartościami 5—6 mk. na 3 1/2 mk. i 10—12 mk. na 7 mk.

FINLANDJA. Na papierze z nowym wodnym znakiem (sfastyka) wydano, dalsze wartości: 40 penni zielony i 3 mk. niebieski i czarny.

FRANCJA. 40 c. czerwony typu Marjanny i 10 franków zielony i czerwony typu alegorii.

GRECJA. Z okazji setnej rocznicy obłężenia miasta Missolongi w roku 1826, wydano znaczek pamiątkowy 25 lepta lila, rysunek którego podajemy.

HISZAPNJA. Znaczek obiegowy 5 cent. wydano w kolorze karminowym.

HOLANDJA. Serię obiegową uzupełniono znaczkiem 5 guldenów w kolorze czarno-szarym.

LITWA. Ukazały się trzy wartości nowej serii znaczków lotniczych: 20 centu czerwony, 40 centu ultramaryna i pomarańczowy i 60 centu niebieski i szary.

MALTA. Dalsze dwie wartości serii obiegowej: 6 pensów czerwony i fioletowy, oraz 5 szvl. zielony i czarny.

MONAKO. Znaczek prowizoryczny 1,25 Fr. na 1 Fr. niebieskim. Znaczek 75 cent. w kolorze czerwonym. Nadto ukazał się znaczek definitywny 1,25 Fr. niebieski.

RUMUNJA. Znaczek 5 lei serii obiegowej ukazał się w nieco zmienionym rysunku (cyfra grubsza) i w kolorze trochę odmiennym — czerwono-brunatnym.

Z okazji 60-tej rocznicy urodzin króla Karola wydano serię znaczków z jego podobizną: 10 b. zielony, 25 b. pomarańczowy, 50 b. żółto-brunatny, 1 l. fioletowy, 2 l. ciemno-zielony, 3 l. karmin, 5 l. brunatny, 6 l. oliwkowy, 9 lei szary.

10 l. niebieski. Z ogólnej ilości 200.000 seryj, w celach spekulacji pozostawiono 2.000 seryj niezabawkowanych.

ROSJA. Na pamiątkę kongresu esperantystów wydano dwa znaczki 7 kop. zielony i karmin i 14 kop. zielony i lila.

SAN MARINO. Znaczki wydania 1921—22 przedrukowano nowymi wartościami: 75 na 80 c. niebieski, — 1 l. 20 c. na 90 c. brunatny, — 1 l. 25 c. na 90 c. brunatny, — 2 l. 50 c. na 80 c. niebieski.

WŁOCHY. Wydano znaczek dla poczty pneumatycznej 40 cent czerwony i znaczki opłaty 20 c. 1 l. brunatny i 25 c. jasno-zielony.

KRAJE ZAMORSKIE.

CURACAO. Niektóre znaczki obiegowe wydano w zmienionych kolorach: 3 cent. zielony, 5 cent. fioletowy, 10 cent. czerwony, 15 cent. niebieski.

SURINAM. I tutaj zaszły zmiany kolorów: 3 cent. zielony, 5 cent. lila, 10 cent. czerwony i 15 cent. niebieski. Prócz tego wydano szereg znaczków nadrukowych: 3 na 5 cent. zielony, 10 na 12 1/2 czerwony 15 na 12 1/2 niebieski, 15 na 20 niebieski i znaczek dopłaty 12 1/2 na 40 cent. lila i czarny.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁN. Z okazji stulecia ogłoszenia niepodległości wydano znaczek 2 cent. karminowy, przedstawiający rysunek znanego dzwonu niepodległościowego.

KOLONJE FRANCUSKIE.

Algier. Znaczki opłaty definitywne: 1/2 na 1 cent. oliwkowo-brunatny, 1 cent. oliwkowo-brunatny, 2 cent. brunatno-lila, 3 cent. pomarańczowy, 5 cent. zielony, 10 cent. lila, 15 cent. żółto-brunatny, 20 cent. zielony, 25 cent. zielony, 30 cent. niebieski, 35 cent. lila, 40 cent. oliwkowy, 45 cent. brunatno-lila, 50 c. niebieski, 60 c. jasno-zielony, 75 c. karmin, 80 c. pomarańczowy.

Znaczki dopłaty: 5 cent. niebieski, 10 cent. brunatny, 20 cent. oliwkowo-zielony, 25 cent. różowy, 30 cent. czerwony, 45 cent. zielony, 50 cent. lila, 1 Fr. lila na żółtym pap.

Znaczki „Recouvrements”: 1 cent oliwkowy, 10 cent. lila, 30 cent. brunatny, 60 cent. czerwony.

Gwadelupa. Z naczek nadrukowy 1 fr. 05 na 2 fr. czerwony.

Oceania Francuska. Znaczki nadrukowe: 3 Fr. na 5 fr. szary i niebieski, 10 Fr. na 5 fr. zielony i czarny.

Wydany niedawno znaczek 1 fr. niebieski, przedrukowano nową wartością 1 fr. 25 w kolorze czerwonym dla następujących kolonii francuskich: Dahomeja, Haute-Volta, Gabun, Guyana Fr., Gwineja Fr., Gwadelupa, Kamerun, Kongo Środkowe, Madagaskar, Martynika, Mauritania, Niger, Nowa Kaledonia, Oubangui Chari, Oceania, Reunion, St. Pierre et Miquelon, Senegal, Somalijska, Sudan, Tchad, Togo, Wallis et Futuna, Wybrzeże Kości Słoniowej.

Tunis. Ukazały się znaczki opłaty 40 c. zielony i 75 c. ceglasty.

KAŻDY FILATELISTA POLSKI
POWINIEN POSIADAĆ

LUKSUSOWO WYKONANE
ALBUM DO ZNACZKÓW POCZTOWYCH
WYDANYCH DLA ZIEM POLSKICH